

ΒΗΘΛΕΗΜ ΕΤΟΙΜΑΖΟΥ

Προεόρτιοι όγκοι τῶν Χριστουγέννων

ROMEIKO ENSEMBLE

2 CD

FROM ADAM UNTO JOSEPH

The Forefeast of Christ's Nativity

ΒΗΘΛΕΕΜ ΕΤΟΙΜΑΖΟΥ

FROM ADAM UNTO JOSEPH

ROMEIKO ENSEMBLE

CD 1

1. Τῶν Γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ, ἥχος πλ. δ'	1.26
2. Προεορτάσωμεν λαοὶ Χριστοῦ τὰ Γενέθλια, ἥχος α'	2.23
3. Βηθλεὲμ γῆ Ιούδα - Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ, ἥχος β'	2.24
4. Ἰωσήφ, εἰπὲ ἡμῖν, ἥχος γ'	2.48
5. Ἡσαΐα χόρευε, λόγον Θεοῦ, ἥχος δ'	2.37
6. Μὴ στύγναζε Ἰωσήφ, ἥχος πλ. α'	2.04
7. Σπήλαιον εύτρεπίζου, ἥχος πλ. β'	3.30
8. Δεῦτε ἀπαντες πιστῶς πανηγυρίσωμεν, ἥχος βαρύς	5.58
9. Ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται, ἥχος πλ. δ'	3.45
10. Τάδε λέγει Κύριος - Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν	1.36
11. Βολίδες ἀστράπτοντες, ἥχος α'	1.41
12. Χαίρετε Προφῆται τίμιοι, ἥχος β'	3.22
13. Ἰδοὺ καιρὸς ἥγγικε, ἥχος β'	2.27
14. Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, καλοφωνικόν μάθημα, ἥχος πλ. β'	15.40
15. Τεριρέμ - Καὶ σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἥχος πλ. β'	8.16

CD 2

1. Αὐλῶν Ποιμενικῶν, ἥχος πλ. δ'	1.06
2. Ἐκλογή προεορτίων κανόνων εἰς 8 ἥχους	8.47
3. Ἡ Παρθένος σήμερον, ἥχος πλ. δ'-Ιεραί προφητῶν ρήσεις	2.04
4. Χειρόγραφον εἰκόνα, ἥχος πλ. β'-Ἐκτεινόν σου τὴν χείρα	2.04
5. Εὐφραίνου Βηθλεὲμ, ἥχος α'-Τῆς σῆς Παρθένε κυήσεως	1.54
6. Τῇ Κ' Δεκεμβρίου - Τῇ Κυριακῇ πρό Χριστοῦ	1.53
7. Χριστὸς ἐν πόλει Βηθλεὲμ, καταβασίαι, ἥχος α'	6.27
8. Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ, ἥχος γ'-Πιστοὶ τὰ προεόρτια, ἥχος β'	3.35
9. Ἀνίσχει ὁ ἀστὴρ, προεόρτια στιχηρά, ἥχος πλ. β'	
Ἐγγίζει ὁ Χριστὸς - Ζῆλός τε καὶ πῦρ, ἥχος πλ. β'	7.31
10. Ὦφθη ἡ ἀπ' αἰῶνος ἐν γῇ, ἥχος πλ. α'	1.39
11. Τῶν νομικῶν διδαγμάτων, ἥχος πλ. δ'	5.10
12. Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως, ἥχος β'-Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ, ἥχος δ'	2.28
13. Χριστὸς ἐν πόλει Βηθλεὲμ, καταβασίαι, ἥχος α'	6.33

ΔΙΑΝΟΜΗ
Αλίμου 76
164 52 Αργυρούπολη
Τηλ: 010.99.38.888
HXOT & EIKONAS

© 2002: ΜΕΛΩΔΙΚΟ ΚΑΡΑΒΙ. Melodiko Karavi.

Κολοκοτρώνη 49 - 105 60 Αθήνα - 49 Kolokotroni Str, Athens, Greece

e-mail: cosby@hol.gr / www.melkar.gr - Tel. -Fax: (210) 3226-343

ΒΗΘΛΕΕΜ ΕΤΟΙΜΑΖΟΥ

Προεόρτιοι Ύμνοι τῶν Χριστουγέννων

FROM ADAM UNTO JOSEPH

The Forefeast of Christ's Nativity

ROMEIKO ENSEMBLE

ΜΕΛΩΔΙΚΟ ΚΑΡΑΒΙ

ΑΘΗΝΑ 2002

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

Γενική Έπιμέλεια: Γιώργος Π. Μπιλάλης

Καλλιτεχνική Έπιμέλεια: Άλεξανδρος Καραβάνης

Καλλιγράφησι μουσικῶν κειμένων: Ἰωάννης Δημητρούλης

Έλεκτρονική σελιδοποίηση - Διαχωρισμοί - Έκτύπωση:
«Λυχνία», Λεωφ. Ἀθηνῶν & Μαρκόνι, τηλ: (210) 34 10 436

R O M E I K O E n s e m b l e

Δομέστιχος: Γιώργος Π. Μπιλάλης

Μέλος: Θεοδώρα Βάρσου, Λάζαρος Καρανδρέας, Κώστας Κοκκίνης, Στέλιος Κοντακιώτης, Άλεξανδρος Κορύζης, Στράτος Κουδουνέλης, Θόδωρος Λέκκας, Πελίνα Λεοντιάδου, Γιώργος Π. Μπιλάλης, Κωνσταντίνος Μπιλάλης, Μαρία Μπουρδῆ, Σάρα Πένο

Τσον: Δημήτρης Κρουσταλάκης, Παναγιώτης Μάθος,
Γιώργος Ν. Μπιλάλης, Τάσος Φακίνος

Ήχογράφησις: Studio SIERRA

Έπεξεργασία - Mastering: Δημ. Μιχόπουλος, Κ. Μπιλάλης

Μουσική © 2002 Romeiko Ensemble, ΉΠΑ

Έκδόθηκε τό 2002 ἀπό τό Μελωδικό Καράβι, Ἀθήνα, Ἑλλάς

Άπαγορεύεται ἡ ἐν ὅλῳ ἡ ἐν μέρει ἀνατύπωσις, ἀναδημοσίευσις
καὶ ἀναπαραγωγὴ τοῦ κειμένου ἢ τοῦ μουσικοῦ παραρτήματος τοῦ βιβλίου
ἄνευ τῆς ἐγγράφου ἀδείας τῶν ἐκδόσεων «Μελωδικό Καράβι».

Ρίζα τοῦ Ἰεσσαί, 17ος αι. Μουσεῖο Πούσκιν.

Tree of Jesse, 17th cent. Puskin Museum.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

«Χριστός ἐν Πόλει Βηθλεὲμ»	5
Οἱ ὕμνοι καὶ ἡ μουσικὴ τῶν προεορτίων τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως	
Περιεχόμενο φηφιακῶν δίσκων	16
CD 1	16
CD 2	17
Ποιητικό κείμενο	21
Ρωμαϊκό Σύνολο	44

CONTENTS

«Christ in the City of Bethlehem»	11
on the hymns and music of Forefeast of Christ's Nativity	
The Musical Contents	18
CD 1	18
CD 2	19
Performed texts	33
Romeiko Ensemble	46

«Χριστός ἐν Πόλει Βηθλεὲμ»

Οι ύμνοι καί ἡ μουσική τῶν προεορτίων
τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως

Mιά νέα μουσική παραγωγή προεορτίων ύμνων τῶν Χριστουγέννων ἵσως προκαλεῖ ἔκπληξι σέ δσους εἴναι συνηθισμένοι σ' ἔνα συγκεκριμένο ρεπερτόριο χριστουγεννιάτικης φαλτικῆς. Ἀφορμή γιά τήν μουσικολογική καί φαλτική ἔρευνα αὐτοῦ τοῦ διπλοῦ δίσκου στάθηκαν βασικά δύο γεγονότα: πρῶτον, οἱ λησμονημένες καί ἀνέκδοτες μουσικά καταβασίες Χριστὸς ἐν Πόλει καί δεύτερον, τό πολύπλοκο θέμα τοῦ Τυπικοῦ τῶν δύο Κυριακῶν πρό τῶν Χριστουγέννων.

‘Ο ύμνος Χριστὸς ἐν Πόλει, ποίημα ἀνωνύμου ποιητοῦ ἀκμάσαντος μᾶλλον κατά τό 12ο-13ο αἰῶνα, ταξινομεῖται στό ποιητικό εἶδος τοῦ Κανόνος ἀπό ύμνολογικῆς ἀπόψεως. Ἀποτελεῖται ἀπό ἐννέα είρμούς τῶν ἀντιστοίχων βιβλικῶν ὡδῶν καί δέν γνωρίζουμε ἄν ἥταν ποτέ πλήρης Κανών. Στήν παροῦσα μελέτη μας συμβουλευθήκαμε τέσσερις χειρογράφους κώδικες: Παρισίων Coislin. 220, Κρυπτοφέρρης Ε.γ.ΠΙ, Πάτμου ΥΟΓ΄, καί Πάτμου ΝΔ΄. Παρότι τά βυζαντινά μουσικά χειρόγραφα είρμολόγια περιέχουν τούς είρμούς αὐτούς, τά ἔντυπα λειτουργικά καί μουσικά είρμολόγια τούς ἔχουν παραλείψει. Ἡ πρώτη χρονολογημένη ἔνδειξις τῶν είρμων (13ος αἰ.) βρίσκεται στό χειρόγραφο (μουσικό είρμολόγιο) Coislin. 220 f. 11v., μέ τίτλο “εις τα αγια χριστουγεννα, ηχος πρωτος” (*sic*) γραμμένο στήν παλαιοβυζαντινή μουσική σημειογραφία. Προηγοῦνται οἱ καταβασίες Χριστὸς Γεννᾶται καί Ἐσωσε Λαὸν. Στό χειρόγραφο αὐτό καθώς καί στό χειρόγραφο ΝΔ΄ τῆς Πάτμου ὁ κωδικογράφος μᾶς παραθέτει καί είρμο Β΄ ὡδῆς, στοιχεῖο τῆς πενθίμου περιόδου τῆς Μ. Σαρακοστῆς. Ἡ μόνη μας είκασία ὡς πρός τήν χρήσι τοῦ είρμοῦ αὐτοῦ εἴναι ἡ προεόρτιος πενθήμερη νηστεία τῶν Χριστουγέννων πού ύμνολογικά μιμεῖται τά πένθιμα πρότυπα τῆς Μ. Ἐβδομάδος. Τήν πρώτη ἀναφορά τῶν είρμων Χριστὸς ἐν Πόλει ὡς καταβασιῶν βρίσκουμε στόν κώδικα τῆς Κρυπτοφέρρης Ε.γ. ΙΙ. f. 7 v.: “ετερα καταβασια φαλλομενη τη κυριακη προ χριστου γεννησεως” (*sic*) καθώς καί στόν κώδικα ΝΔ΄ τῆς Πάτμου. Ἀπό ποιητικῆς ἀπόψεως ὁ ἀνώνυμος ποιητής προσπάθησε νά μιμηθεῖ τήν δομή τῶν ἱαμβικῶν είρμων τῶν Χριστουγέννων - ἔκτος τῆς δευτέρας ὡδῆς, δάνειο μᾶλλον ἄλλου κανόνος -, χωρίς νά καταφέρει νά συμμορφωθεῖ ἀπόλυτα μέ τούς κανόνες τῶν ἱαμβικῶν μέτρων¹. Συγκεκριμένα, οἱ είρμοι τῶν ὡδῶν Γ΄, Δ΄, Στ΄ καί Η΄ ἔχουν ἔξι στροφές ἀντί πέντε, δέν διατηροῦνται οἱ δώδεκα συλλαβές σέ κάθε στροφή τῶν είρμων (σέ σύνολο 44 ἱαμβικῶν στροφῶν οἱ 11 εἴναι πλημμελεῖς) καί δέν σχηματίζεται ἀκροστιχίδα ἀπό τά ἀρχικά γράμματα κάθε στροφῆς. Παρόλες τίς ποιητικές ἀτέλειες, οἱ καταβασίες αὐτές ἀρχισαν νά φάλλονται μᾶλλον κατά τήν μεταβατική περίοδο διαμορφώσεως τοῦ Τυπικοῦ τῆς Κυριακῆς πρό Χριστοῦ Γεννήσεως. Ἀπό μουσικῆς ἀπόψεως, οἱ τέσσερις κώδικες, μέ μικρές ἀποκλίσεις τοῦ ἑνός ἀπό τόν ἄλλο, τονίζουν είρμολογικά (συλλαβικά) τό κείμενο χρησιμοποιώντας μελωδικές φράσεις τοῦ πρώτου (ἔξω) ἥχου καθώς καί τοῦ πλαγίου του, ἐνῶ συχνά τό μέλος ἐνδιατρίβει στόν ἄγια στιχηραρικά -π.χ. ὡδή δ΄ “καί δέους πλήρης”- γιά νά καταλήξει καί πάλι στήν τονική τοῦ ἔξω πρώτου. Ἡ λειτουργική χρήσι τῶν καταβασιῶν ἐπεκτείνεται καί στήν μεταβυζαντινή ἐποχή· ὁ Ἱερεύς Βαλάσιος (ἀρχές 17ου αἰ.) μελοποιεῖ καλοφωνικά τόν θ' είρμο “Χαίροις Πάναγνε Θεοδέγμον”, ὁ δέ Πέτρος Μπερεκέτης (τέλη 17ου αἰ.) συνθέτει “ἐκ νέου” σέ πρωτο (ἔσω) ἥχο (Λαύρα 1465) καί σύνθεση ἀργή συλλαβική· συγκεκριμένα χρησιμοποιεῖ διπλάσιο ἥ κάποτε καί τριπλάσιο χρόνο ἀνά συλλαβή σέ σχέσι μέ τίς παλαιοβυζαντινές συνθέσεις, ἐνῶ τά μελικά τόξα τοῦ Μπερεκέτη ἔχουν σχέση “κατόπτρου” πρός τά ἀντίστοιχα παλαιοβυζαντινά. “Οπου, δηλαδή, οἱ παλαιο-

Εἰς ταῦτα δὲ χρεῖαν οὐδέποτε
Χριστοῦ προσκύνησιν αὐτῷ φοιτήσῃς.
τημημαρτυρίᾳ πάλαι φέρεται· οὐδέποτε
φυσικόν· προθύμως δέ τοι γνωμένον τημαρτυρίαν
διαφέρει· αυτομάτης δέ πάτερ τημαρτυρίας την θεού.
αυτομάτης δέ τοι γνωμένον τημαρτυρίαν:-

Προτεχθούραμβον αποκούειν· οὐδέποτε
τημαρτυρίαν αὐτῷ σειλάνθηται· οὐδέποτε
τημαρτυρίαν αὐτῷ σειλάνθηται· οὐδέποτε
τημαρτυρίαν αὐτῷ σειλάνθηται:-

Εἰρμολόγιο Παρισίων Coislin. 220
Heirmologion Paris Coislin. 220

Εἰς τὰ ἄγια Χριστέναι, θυσὶς εἴ τις.

‘بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ’

πα εο ο οε χε ε ε σ σ εα νε ωι
ατ α ως ε Φη Η Η Η ωι χει ηο
ον α νυ μιλει τον εν παρε τα νοις ει
λη η δει τα **κε** ωι σει εα ασ τα πιταλ αι
σια α τουλ η μινι λυ σαι τα **κε**

μεταγραφή 'Ιωάννου Αρβανίτου καλλιγράφησις ύπό 'Ιω. Δημητρούλη.
transcription by Ioannes Arvanitis (calligraphy by I. Demetroulis)

βυζαντινές μελωδίες δύεύουν στό δέξιο τετράχορδο οί αντίστοιχες τοῦ Μπερεκέτου βαδίζουν στό χαμηλό τετράχορδο. Ἐπιπλέον συμβαίνει τό ἔξης παράδοξο στούς είρμούς πού μελοποιεῖ δι Μπερεκέτης· συνθέτει πάνω στούς ἴδιους είρμούς τῶν παλαιοβυζαντινῶν χειρογράφων, ἐκτός τῆς δ' ὡδῆς δπου ἀντί τοῦ “Ἀμβακούμ τὴν ἐνδοξόν σου παρουσίαν” δανείζεται τόν είρμο “Ἀκηκοώς δι Προφήτης Χριστὲ”. Ὁ είρμος αὐτός ποιητικά δέν τηρεῖ κανέναν δρο τοῦ ἰαμβικοῦ μέτρου καί δέν ἐντάσσεται στόν κύκλο τῶν ἰαμβικῶν είρμων. Εὔλογο παραμένει τό ἐρωτημα γιατί δι Μπερεκέτης χρησιμοποίησε διαφορετικό είρμο γιά τήν τετάρτη ὡδή. Περαιτέρω ἔρευνα ἔδειξε δτι τό “Ἀκηκοώς δι Προφήτης” ἔχρησιμοποιεῖτο σάν είρμος τῆς δ' ὡδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Ἀντίπασχα “Ἄσωμεν πάντες λαοί τῷ ἐκ πικρᾶς” (Coislin. 220 f. 6, Κρυπτ. Ε. γ. II f. 13), μεταγενέστερα ὅμως ἀντικατεστάθη ἀπό τόν είρμο “Μέγα τὸ μυστήριον”, πού στά παλαιοβυζαντινά είρμολόγια (Κρυπτ. Ε. γ. II, f. 301v.) ἐτονίζετο ως είρμος “ἐτέρας ἀκολουθίας” μέ ὡδή α “Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ ὡδὴν ἐπινίκιον”. Δέν ὑπάρχει κάποια λειτουργική μετάθεσι τοῦ ἐκτοπισθέντος είρμο “Ἀμβακούμ τὴν ἐνδοξόν σου” σέ ἄλλη ἀκολουθία ἀπό τήν ἐποχή τοῦ Μπερεκέτου μέχρι σήμερα. Μέ τήν εἰσαγωγή τῆς Νέας Ἀναλυτικῆς Μεθόδου (1814) καί τήν χρήσι της πλέον στά ἐντυπα φαλτικά βιβλία, οί καταβασίες Χριστὸς ἐν Πόλει ἔξαφανίζονται τόσο ἀπό τά μουσικά είρμολόγια ὅσο καί ἀπό τό μηναῖο τοῦ Δεκεμβρίου καί τίς σχετικές τυπικές διατάξεις. “Ομως, τό ἐντυπο Είρμολόγιο, περιέχον τά κείμενα ὅλων τῶν είρμων (Βενετία 1853), κάνει εἰδική μνεία τῶν καταβασιῶν Χριστὸς ἐν Πόλει στό τέλος τῶν είρμων τοῦ πρώτου ἥχου παραθέτοντας σάν ὡδή δ' τόν είρμο “Ἀκηκοώς δι Προφήτης”, - μᾶλλον ἐπίδρασι ἀπό τήν σύνθεσι τοῦ Μπερεκέτου. Μνεία τῶν είρμων Χριστὸς ἐν Πόλει γίνεται καί στό Είρμολόγιο τοῦ Σωφρονίου Εύστρατιάδου (1932) δ δποιος τούς ἀναδημοσιεύει ἀπό τό χργφ. Coislin. 220. Ἐπίσης, δ Ἐμμ. Παντελάκης σημειώνει τίς μετρικές ἀτέλειες τῶν είρμων (περιοδικό Ἀθηνᾶ 1935 42: 35), ἐνώ δ Εύλ. Κουρίλας σέ σχετικό ἀρθρο του προσπαθεῖ νά ἀνακατασκευάσει τό πλημμελές μέτρο μερικῶν “ἰαμβικῶν” στροφῶν (Νέα Σιών 1938 σελ. 53). Τέλος, στό ἀρθρο “Ἡ σύγχυσις τῶν Τριῶν Πέτρων” τοῦ Γρ. Στάθη (Οξφόρδη 1970) παρατίθεται ἡ ἀρχή τῶν είρμων κάθε ὡδῆς (κατά Μπερεκέτη). ቩ σύνθεσις τοῦ Μπερεκέτου μεταγράφτηκε στήν Νέα Ἀναλυτική Μέθοδο ἀπό τόν Γρηγόριο Πρωτοφάλτη (βιβλιοθήκη Ψάχου), καί τυπώθηκε ἀπό τόν Γρ. Στάθη στήν ἀκολουθία τῆς Τριθέκτης τῶν Χριστουγέννων (Ἀθήνα 2000). Παρουσιάζομε στόν δίσκο CD 2, track 7 σέ παγκόσμια πρώτη ἐκτέλεσι τίς ἀνέκδοτες παλαιοβυζαντινές συνθέσεις Χριστὸς ἐν Πόλει σέ μοναδική μεταγραφή πού ἐπέτυχε νά μεταφέρει αύθεντικά στή Νέα Μέθοδο δ προσφιλής καθηγητής καί πρωτοφάλτης Ιωάννης Ἀρβανίτης².

Στά χειρόγραφα τῆς συλλογῆς Κονιδάρη - εύγενως παραχωρηθέντα ὑπό τοῦ Γρ. Στάθη - ξεχωρίζουν δύο προεόρτιες καλοφωνικές συνθέσεις τοῦ Μπερεκέτου: *Tῶν Προπατόρων τὸ σύστημα σέ ἥχο γ' καί Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν σέ ἥχο πλ. β'*, μέλη ἀνέκδοτα στήν μέχρι τοῦδε φαλτική βιβλιογραφία. Ἐρμηνεύουμε στόν δίσκο CD 1, track 14, 15 τήν δεύτερη - κατόπιν κριτικῆς παραβολῆς τῆς ἀντιστοίχου μεταγραφῆς τοῦ Χουρμουζίου παραχωρηθείσης ὑπό τοῦ φιλτάτου ἔρευνητοῦ καί πρωτοφάλτου κ. Χαρ. Καρακατσάνη - τό κείμενο τῆς ὁποίας φάλλεται ως δοξαστικό τοῦ ἐσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς πρό Χριστοῦ Γεννήσεως. Ὁ Μπερεκέτης ἔξαντλεῖ στήν σύνθεσί του αύτή τίς χρωματικές μελωδικές γραμμές τοῦ παπαδικοῦ πλαγίου β' (νενανώ) συνδυάζοντάς τες, ἀνάλογα μέ τό κείμενο, μέ διατονικές μετατροπίες στούς τέταρτο (ἄγια) καί ἔξω πρῶτο (ἄνανες) ἥχους. Ἀκόμα, στήν φράση “Σὲ τὸν ἐκ Παρθένου σαρκωθέντα” ἡ μελωδία ἐνδιατρίβει στά μελωδικά τόξα τοῦ πλαγιάζοντος νενανώ προσπαθώντας νά ὑποβάλει τόν ἀκροατή στό ἀνερμήνευτο τῆς Θείας Σαρκώσεως. Στό τέλος τοῦ κειμένου τό παπαδικό μάθημα συνεχίζει (track 15) μέ κράτημα τεριρέμ, χαρακτηριστικό γνώρισμα τῆς καλοφωνικῆς ἴδιοσυγκρασίας τοῦ Μπερεκέτου. Ὁ Μπερεκέτης, σέ ἀντίθεσι μέ τά κρατήματα τῶν Κοινωνικῶν του, συνθέτει “νέες” μουσικές φράσεις γιά τά κρατήματα τῶν παπαδικῶν μαθημάτων του, ἀκόμα καί ἀν είναι τοῦ ἴδιου ἥχου. Τό κράτημα ἐνδιατρίβει στά τετράχορδα τῶν ἄγια καί ἀνανες ἥχων

μέ δάλλεπάλληλες ἐναλλαγές μεταξύ τους πού γλυκαίνουν τό μέλος. Τέλος, τό παπαδικό μάθημα καταλήγει μέ ἐπανάληψι τῆς τελευταίας φράσεως τοῦ δοξαστικοῦ καὶ σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἄπο τό ὑπόλοιπο ρεπερτόριο ξεχωρίζουν ἡ ἄγνωστη σύνθεσι τοῦ προεορτίου στιχηροῦ “Ἡσαῖα χόρευε” (CD 1, track 5) σέ ἥχο δ’ στιχηραρικό, μέλος τοῦ Θεμιστοκλέους Γεωργιάδου. Ὁ Γεωργιάδης (†1938), ἀπό τούς τελευταίους μεγάλους συνθέτες τοῦ 20ου αἰῶνα, δεξιοτεχνεῖ τήν φράση “πυρὶ μὴ καίεσθαι” μέσα ἀπό “πυκνά” χρωματικά ἡμιτόνια τῶν χροῶν κλιτοῦ καὶ ζυγοῦ· τό μέλος παραμένει ἄγνωστο καθότι τό “Νέον Δοξαστάριον” τοῦ Γεωργιάδου τυπώθηκε ἀπαξ τό 1934 καὶ ἔκτοτε ἔχει ἔξαντληθεῖ. Τέλος, στό στιχηρό “Σπήλαιον εὔτρεπίζου” (CD 1, track 7) ἔρμηνεύσαμε τίς μουσικές φράσεις “πῶς ἐνεσπάρης μοι” καὶ “ἢ πῶς μοι ἐνεφύης” δανειζόμενοι τίς ἀντίστοιχες μουσικές φράσεις τοῦ Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος καὶ Θεμ. Γεωργιάδου.

Κρίνεται ἀναγκαῖο ἐδῶ νά διευκρινίσουμε, ἵδιαίτερα στόν ἔλληνα ἀκροατή, γιατί τό παρόν ἡχητικό ἀποτέλεσμα τοῦ διπλοῦ αὐτοῦ δίσκου δίνεται ἀπό τό μικτό Φαλτικό σύνολο “Ρωμαΐκο”. Τό “Ρωμαΐκο” ἰδρύθηκε στήν δεκαετία τοῦ 1990 στήν Φιλαδέλφεια (ΗΠΑ) μέσα ἀπό τήν ἐπιτακτική αἴσθησι τῆς ἀνάγκης ἐπιστροφῆς τῆς ἔλληνοαμερικανικῆς ἐκκλησίας στήν Φαλτική-λειτουργική παράδοσι. Δεδομένου τοῦ κατεστημένου τῶν μικτῶν πολυφωνικῶν χορωδιῶν καὶ κάτω ἀπό τήν πίεσι τῶν εύρωπαϊστῶν ὅτι ἡ Φαλτική δέν μαθαίνεται ἀπό γυναῖκες, ἀποφασίσαμε νά διευρύνουμε τό κλασσικό ἀνδρικό Φαλτικό σχῆμα καὶ μέ γυναῖκες ὅχι χάριν καινοτομίας, ἀλλά σάν θετική προσφορά στήν ἀλλαγή στάσεως καὶ νοοτροπίας τῶν ὅμογενῶν.

‘Ως ἐπιμελητής τῆς ὅλης παραγωγῆς τοῦ “Βηθλεὲμ ‘Ετοιμάζου” θά ἥθελα νά ἔκφράσω τίς θερμές μου εὔχαριστίες πρός ὅλους ἐκείνους πού συνέβαλαν στήν πραγμάτωσή της. Στόν φίλο καὶ δάσκαλό μου στά παλαιογραφικά κ. Ἰωάννη Ἀρβανίτη γιά τήν ἐκχώρησι τῶν μεταγραφῶν τῶν ἀνεκδότων καταβασιῶν, στόν κ. Ἰωάννη Φουντούλη γιά τήν παροχή χρησίμων βιβλιογραφικῶν δεδομένων καὶ ἀντιγράφων ἀγιορειτικῶν μουσικῶν κωδίκων, στόν κ. Θεοχάρη Δετοράκη γιά τήν βοήθειά του στίς λειτουργικές ἀπορίες μου, στόν προσφιλῆ κ. Χαράλαμπο Καρακατσάνη γιά τήν παραχώρησι τῶν καταβασιῶν Μπερεκέτου στήν παλαιά μουσική γραφή στόν βιβλιοθηκάριο τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχον γιά τήν εὐγενῆ παραχώρησι βιβλιογραφικῶν ἀρχείων, στόν κ. Ἰωάννη Δημητρούλη γιά τήν καλλιγράφησι τῶν μουσικῶν κειμένων. Ἐπιπλέον, σ’ ὅλους τούς συνεργάτες - χορωδούς τοῦ Ρωμαΐκου Συνόλου πού ἀφιέρωσαν ὕσκοντα ὥρες γιά τήν ἐκπαίδευσι καὶ προετοιμασία τῶν ἡχογραφήσεων αὐτῶν. Ἄκομα, στόν κ. Δημήτρη Μιχόπουλο γιά τήν τεχνική του συμβολή στήν ἀρτιώτερη λήψη τοῦ ἥχου καὶ τήν τελική προετοιμασία τῶν δίσκων καθώς καὶ στόν ὅμαιμόν μου Κωνσταντίνο Μπιλάλη γιά τίς ἀτέλειωτες ὥρες ἔργασίας στήν ἡχητική ἐπεξεργασία τοῦ ἡχογραφηθέντος ὄλικοῦ. Τέλος, εὔχαριστῷ τό προσωπικό τῶν ἀκδόσεων “Λυχνία” γιά τήν φιλότεχνη καὶ καλαίσθητη σχεδίαση τοῦ βιβλίου καθώς καὶ γιά τήν ἀρτια ἐκτύπωση τῆς ὅλης παραγωγῆς.

Ἐρόωσθε οἱ ἀναγινώσκοντες καὶ εὔχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ·
καὶ εἴ τι ἐν ταύτῃ τῇ βίβλῳ σφαλερὸν εύρήσετε,
διορθώσαντες συγχωρήσατε.

Δρ. Γιωργος Μπιλάλης

1. Οἱ ιαμβικός είρμος ἀποτελεῖται ἀπό α. πέντε στροφές, β. ἡ κάθε στροφή ἀπό δώδεκα συλλαβές μέ τονιζομένη πάντα τήν ἐνδεκάτη, γ. οἱ συλλαβές τῆς κάθε στροφῆς τέμνονται σύμφωνα μέ τόν κανόνα 5+7 συλλαβές ἥ/καὶ ἀντιστρόφως, καὶ δ.:τό ἀρχικό γράμμα κάθε στροφῆς ὅλων τῶν είρμῶν ἀποτελεῖ ἀκροστιχίδα.

2. Τά πρῶτα ἔντυπα μουσικά βιβλία πού τυπώθησαν ἀπό τό 1820-50 στήν Κωνσταντινούπολι περιέχουν τίς μεταγραφές ἀπό τήν παλαιά μουσική γραφή στή Νέα Ἀναλυτική Μέθοδο τῶν ἐφευρετῶν της Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος καὶ Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ὁ κ. Ἰωάννης Ἀρβανίτης μετά μακρόχρονη κοπιώδη ἔρευνα στό σύστημα τῆς μεταγραφῆς ἔρχεται ὡς σύγχρονος “Χουρμουζίος” νά συνεχίσει τό ἔργο τῶν ὡς ἄνω ἐφευρετῶν τῆς Νέας Μεθόδου. Εἴθε δὲ Κύριος νά τόν στερεώνει στό μακρόπνοο ἔργο του.

General Editor: Yiorgos P. Bilalis

Designer: Alexandros Karavanis

Printing: Lychnia Press, Athens, GR

R O M E I K O E n s e m b l e

Director: Yiorgos Bilalis

Soloists: Konstantinos Bilalis, Yiorgos Bilalis, Maria Burdis, Lazaros Karandreas, Constantine Kokenes, Stelios Kontakiotis, Alexandros Korizis, Stratos Koudounelis, Theodore Lekkas, Pelina Leontiadou, Sara Peno, Thodora Varsou.

Ison: George N. Bilalis, Demetris Kroustalakis, Panagiotis Mathos, Tasos Fakinos.

Recording: Studio SIERRA

Editing - Mastering: Dimitris Michopoulos, Konstantinos Bilalis

Music copyright © 2002 Romeiko Ensemble, USA

Published in 2002 by Melodiko Karavi, Athens, GR

All rights reserved. No part of the contents of this book may be reproduced without the written permission of the publisher

Printed and bound in Greece

«Christ in the City of Bethlehem»

on the hymns and music of Forefeast of Christ's Nativity

A new musical production of forefestival hymns of Christ's Nativity may cause surprise to those who are accustomed to a given repertory of Christmas chant. The present musicological analysis of this double CD was prompted first, by the forgotten and until now unpublished Katabasiae *Christ in the City of Bethlehem*, and second by the perplexed theme of the Typikon of the two Sundays before the Nativity.

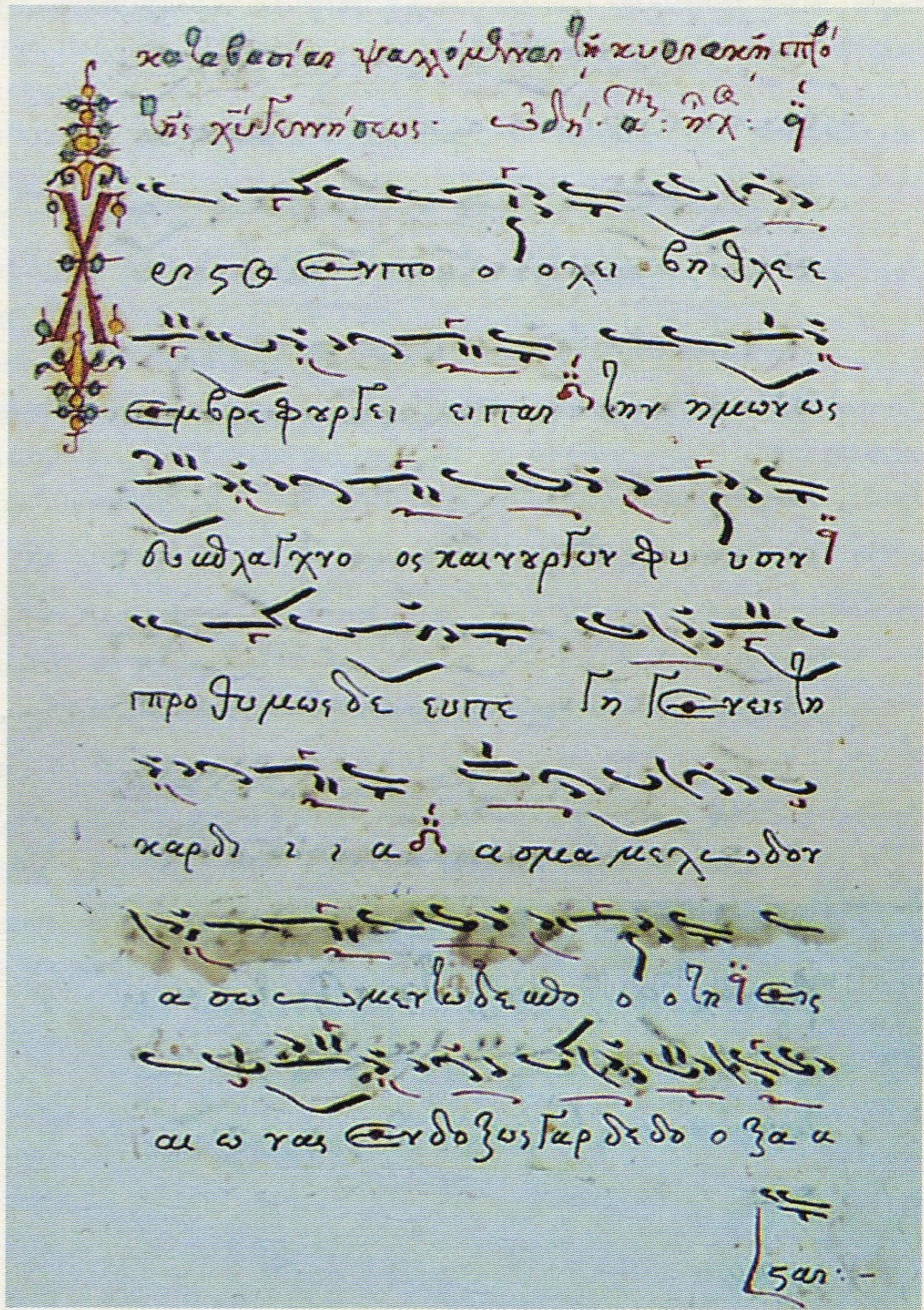
The hymn Χριστὸς ἐν πόλει Βηθλεέμ (*Christ in the City of Bethlehem*), a composition of an anonymous poet presumed active between the 12th and 13th centuries, belongs to the hymnological genre called Canon. The hymn comprises nine troparia, *heirmoi*, corresponding with the respective biblical nine Odes, but we do not know whether it was ever a complete Canon. In our research we examined four manuscripts: Paris Coislin. 220, Cryptense E. γ. II, Patmos ΝΔ' and Patmos ΥΟΓ'. Although these heirmoi exist in the byzantine musical manuscripts, they have been omitted in the printed liturgical and musical Heirmologia. We find the first evidence of those heirmoi in the manuscript Paris Coislin. 220 (13th cent.) with the title “εἰς τα αγια χριστουγεννα ηχος πρωτος” (sic) and notated in the old-byzantine notation. The katabasiae of Christ's Nativity Χριστὸς γεννᾶται and “Ἐσωσε λαὸν precede our heirmoi. In the same manuscript as well as in the Patmos ΝΔ' we find a heirmos for Ode II, which is a characteristic of Great Lent. The liturgical usage of this heirmos is unclear, but is believed to be meant for the forefestival five-day fast of Christ's Nativity, during which hymns had been introduced mimicking the melodies and patterns of Holy Week. The first evidence of the heirmoi Χριστὸς ἐν πόλει that shows that they were used as Katabasiae on the Sunday before Christmas is given in the Heirmologium Cryptense E. γ. II and Patmos ΝΔ'. From a poetic standpoint, the anonymous poet tried to mimic the structure of the iambic heirmoi of Christmas without being able to comply perfectly with the rules of those iambic measures¹. Specifically, the heirmoi of Ode III, IV, VI and VIII have six strophes (verses) rather than five, some of the strophes contain more or less syllables than the rule of twelve (11 out of 44 strophes in total are not perfectly metered) and there is no formation of an acrostic from the initial letters of each strophe. Although the text of those heirmoi was not perfect, they were established as the Katabasiae chanted on Sunday before Christmas during the late byzantine period. From a musical standpoint, the Χριστὸς ἐν πόλει heirmoi are set to music in *heirmologic* style (one musical note per syllable) on all four manuscripts examined, which exhibit minor melodic variations between each other. The music works on the tetrachord of first high (*ananes*) mode as well as the one of its plagal, whereas it sometimes cadences more elaborately on fourth mode (i.e. Ode IV καὶ δέους πλήρως) before returning to the tonic. The liturgical usage of the Katabasiae Χριστὸς ἐν πόλει was probably extended into the post-byzantine era; the priest Balasios (first half of 17th cent.) composed the heirmos of Ode IX in papadic style and Petros Bereketis (second half, 17th cent.) set all of the above heirmoi to music using totally new melodies. In a comparison with Bereketis and the old-byzantine compositions, the ratio of syllabic duration tends to remain consistently 2:1, whereas the two melodies appear in direct contrast, as if almost an exact mirror image. While Bereketis wrote his music a **peculiar** thing happened; he

did not use the same text for Ode IV. Instead, he used a different heirmos, namely Ἀκηκοώς ὁ Προφήτης which, according to the byzantine manuscripts, was chanted as Ode IV of the Katabasiae of Thomas' Sunday Ἀσωμεν πάντες λαοὶ. There is no liturgical usage of the heirmos Ode IV Ἀμβακούμ τὴν ἔνδοξόν σου in any other service since Bereketis' time. Early in the 19th century, the Katabasiae Χριστὸς ἐν πόλει are omitted from the printed music books and the December Menaion, but the Venice Heirmologion (1853) includes the Bereketis' text whereas the Heirmologion of Efstratiades (1932) contains the Coislin. 220 text. Finally, Gr. Stathes published the *initia* of Bereketis' heirmoi in his article 'Ἡ σύγχυσις τῶν τριῶν Πέτρων (Oxford, 1970). The Bereketis heirmoi were transcribed in the New Analytical notation by Gregorios Protopsaltes (Psachos library) and were published by Gr. Stathes in the service of the Terce-Sexte Canonical Hours for Christmas Eve. We present on CD 2, track 7 **a world premiere** of the unpublished Katabasiae Χριστὸς ἐν πόλει from the unique transcription of our beloved teacher and cantor Ioannes Arvanites². The heirmoi Χριστὸς ἐν πόλει from the Coislin. 220 old-byzantine notation and Arvanites' transcription in the New Method are cited in the musical appendix.

Our research in the manuscripts of Konidares' collection - borrowed kindly from my mentor Gr. Stathes - revealed two forefestival papadic compositions of Bereketis: *Tῶν Προπατόρων τὸ σύστημα* in mode III and *Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν* in mode plagal II, both of which appear as unpublished in modern chant bibliography. We perform (CD 1, tracks 14, 15) the latter, whose text serves as the *Gloria* troparion at Vespers on the Sunday before Christmas. We deeply thank the protopsaltes Char. Karakatsanis for his kind help to edit our text according to Chourmouzios' transcription from his personal collection. Bereketis has phrased this composition with papadic formulas of chromatic plagal II (*nēnāo*) combined with diatonic transitions in modes IV and I. Moreover, he composed a long formula, a fourth down from the mode *nēnāo*, for the phrase "Σὲ τὸν ἐκ Παρθένου σαρκωθέντα" trying to convey to the listener an insight, as it were, into the ineffable mystery of the Divine Incarnation. At the end of the text, Bereketis continues with a *terirem*, a normal practice of his kalophonic style. But unlike his Communion Hymn compositions, Bereketis now writes a new *terirem* for each papadic lesson, even if there is a previous one in the same mode. The present *terirem* constantly alternates the tetrachords of fourth (*hagia*) and first (*ananes*) modes, which results in rich melodic sweetness. After the *terirem* the melody concludes with the last phrase *καὶ σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν*.

Of the rest of the repertory performed in this double CD, two particular tracks are worth mentioning: 1. the sticheron "Ἡσαΐα χόρευε" (CD 1, track 5) composed by Themistocles Georgiades. Georgiades, one of the last composers of the 20th century, embellishes the phrase "πυρὶ μὴ καίεσθαι" with chromatic half-tones of the respective chroas kliton and zygos. This composition was published in his "New Doxastarion" (Salonica, 1934) which was sold out instantly and thus remains unknown to our colleagues. 2. the sticheron "Σπήλαιον εύτρεπίζου" (CD 1, track 7) composed by Petros Lampadarios. We borrowed the more artistic phrases from the respective compositions of Chourmouzios and Th. Georgiades on the words "πῶς ἐνεσπάρης μοι" and "ἢ πῶς μοι ἐνεφύης".

We owe an explanation, especially to the Greek listener, regarding our choice of a mixed voice monophonic (*a cappella*) choir to perform this double CD. The Romeiko Ensemble was founded in the 1990s in Philadelphia (USA) in a climate

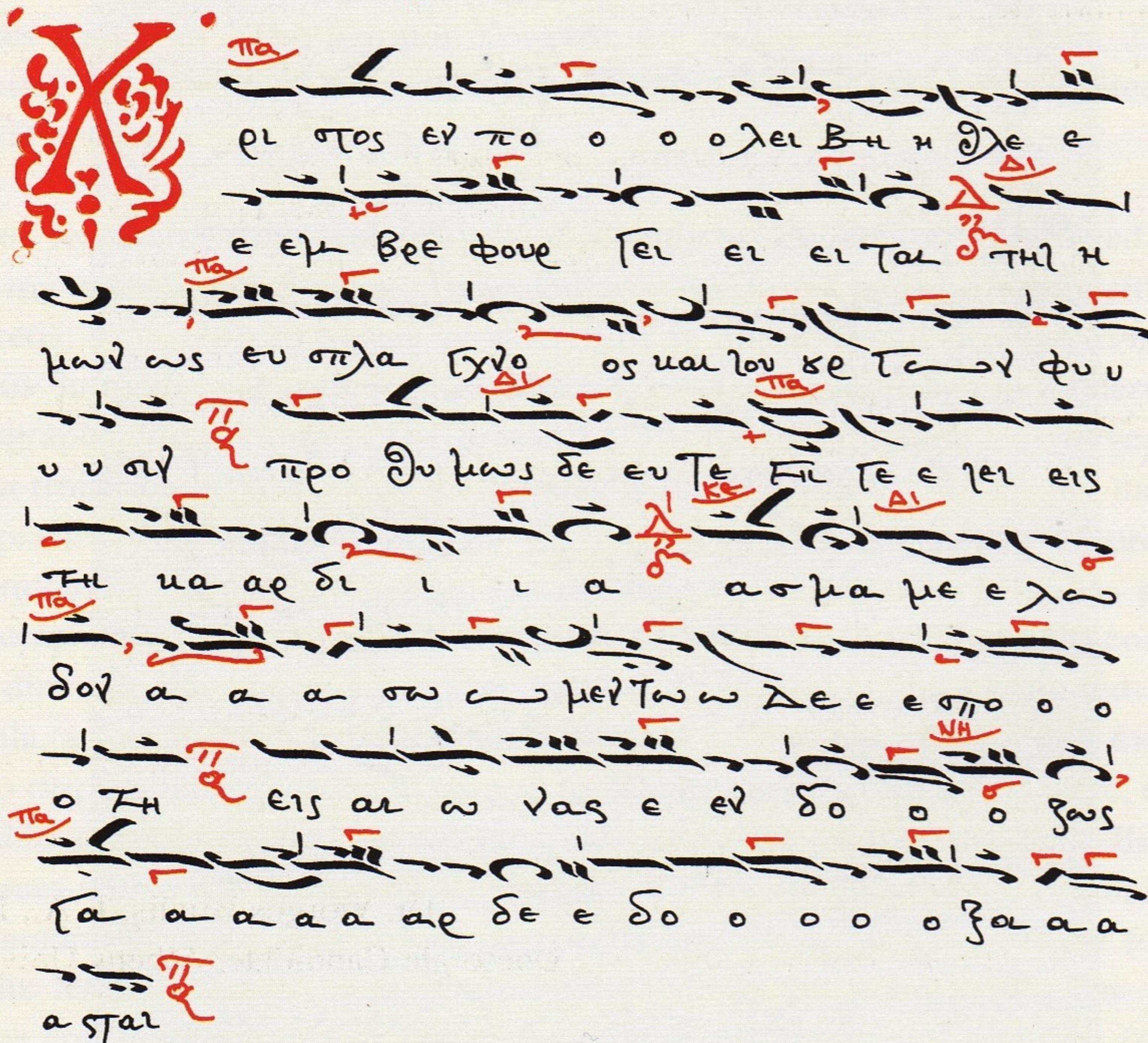

Καταβασίαι Πέτρου Μπερεκέτου, παλαιά μουσική γραφή (χογφ. συλλογής Χαροκόπειου Λαογραφικού Ιδρύματος)

Katabasiai by Petros Bereketis in old musical notation (manuscript collection Char. Karakatsanis)

Ἐ' Ιαρβίνες Καταβασίες, ἀνωτύκως φερόμενες, ψαλτομένες
Τῇ Χυριακῇ Τῆς πρὸ Χριστοῦ Γεννήσεως Τῷ μέχος ἀργόν
εἰρημολογίου παρά υἱῷ Ηὔτρῳ Τῷ Ηπερενέτῃ, οὐ ἐγίνησαν
παρά υἱῷ Γεννορείς Πρωτοχαλτῆς Τῆς Χριστοῦ Μητρού Σωτηρίας.

Ἄδην αί, οὐχος ἡ πα

Καταβασίαι Πέτρου Μπερεκέτου, Νέα Ἀναλυτική μουσική γραφή καλλιγράφησις ὑπό Ἰω. Δημητρούλη.

Katabasiai by Petros Bereketis in New Analytical notation (calligraphy by I. Demetroulis)

of pressing need for the Greek-American church to return to traditional chant music. Given that mixed polyphonic choirs with organs were well established in America and in order to answer criticism by proponents of western music that women cannot learn byzantine chant, we reached the decision to broaden the scope of byzantine chant beyond the classic all-male chorus so as to include women. This was not done for the sake of innovation, but rather as a positive contribution towards helping the Greek-Orthodox abroad reconsider their position and become more open-minded.

My thanks are due to many people from both sides of the Atlantic who have contributed one way or another to the realization of this new project, *From Adam unto Joseph*; namely, to Mr. Ioannes Arvanites, my teacher and friend, for granting us permission to use his transcriptions on old-byzantine notation, to Mr. Charalambos Karakatsanis for granting permission to publish the Bereketis katabasiae from his personal manuscript collection, to Mr. Ioannes Demetroulis, calligrapher, to Mrs. Martine Flynn for making the arrangements with the National Library of Paris to send us the Coislin. manuscript on time. For much help and advice I am also grateful to Mr. Ioannes Fountoules and Mr. Theocharis Detorakis. To the members of Romeiko Ensemble who dedicated their free time to learn and perform this recording project. Further, to Mr. Demetris Michopoulos for his technical expertise on sound recordings; to my brother, Konstantinos Bilalis, for the endless hours spent for the editing and mixing of the recorded material. Finally, I owe a great debt to the "Lychnia" printing company for the artistic and elegant design of this book as well as the perfect printing of the whole production.

*May the reader be well
and pray for me;
and if any error be found in this book,
Pray, correct it and forgive me.*

Dr. Yiorgos Bilalis, B.A., Ph. C.
Doctorate Candidate, Athens University

1. The iambic heirmos is composed a. of five strophes (verses) per heirmos, b. each strophe containing twelve syllables, accentuated on the eleventh, c. the syllables of each strophe are divided according to the rule of 5 + 7 syllables and/or the reverse (7+5) and d. the first letters of each strophe make up an acrostic.

2. The first printed books of byzantine chant published in 1820-1850 in Istanbul contain transcriptions from the old notation into the New Analytic Method by its founders Chourmouzios Chartophylax and Gregorios Protopsaltis. Mr. Ioannes Arvanitis, after long and laborious research, has achieved in our days to continue the work of the above mentioned founders of the New Method, thus proving himself a contemporary "Chourmouzios." May the Lord strengthen his far-reaching efforts.

Περιεχόμενα Ψηφιακών δίσκων*

CD 1

1.	<i>Τῶν Γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ, ἥχος πλ. δ'</i> , Πέτρου Ἐφεσίου	1.26
2.	<i>Προεορτάσωμεν λαοὶ Χριστοῦ τὰ Γενέθλια, ἥχος α'</i> , Στεφάνου Λαμπαδαρίου	2.23
3.	<i>Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα - Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ, ἥχος β'</i> , Στεφάνου Λαμπαδαρίου	2.24
4.	<i>Ιωσήφ, εἰπὲ ἡμῖν, ἥχος γ'</i> , Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου, <u>μονοφωνάρης: Στ. Κοντακιώτης</u>	2.48
5.	<i>Ἡσαΐα χόρευε, λόγον Θεοῦ, ἥχος δ'</i> , Θεμιστοκλέους Γεωργιάδου	2.37
6.	<i>Mὴ στύγναζε Ἰωσήφ, ἥχος πλ. α'</i> , Στεφάνου Λαμπαδαρίου	2.04
7.	<i>Σπήλαιον εύτρεπίζου, ἥχος πλ. β'</i> , Στεφάνου Λαμπαδαρίου, <u>μονοφωνάρης: Γ. Π. Μπιλάλης</u>	3.30
8.	<i>Δεῦτε ἀπαντες πιστῶς πανηγυρίσωμεν, ἥχος βαρύς</i> , Πέτρου Φιλανθίδου	5.58
9.	<i>Ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται, ἥχος πλ. δ'</i> , Στεφάνου Λαμπαδαρίου	3.45
10.	<i>Τάδε λέγει Κύριος - Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν</i> , <u>Προφητεῖαι, ἀναγνώστης: Π. Μάθος</u>	1.36
11.	<i>Βολίδες ἀστράπτοντες, ἥχος α'</i> , Στεφάνου Λαμπαδαρίου, <u>ψάλτης: Κων. Μπιλάλης</u>	1.41
12.	<i>Χαίρετε Προφῆται τίμιοι, ἥχος β'</i> , Θεμιστοκλέους Γεωργιάδου, <u>ψάλτης: Κων. Μπιλάλης</u>	3.22
13.	<i>Ίδοὺ καιρὸς ἥγγικε, ἥχος β'</i> , Θεμιστοκλέους Γεωργιάδου	2.27
14.	<i>Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, καλοφωνικόν μάθημα, ἥχος πλ. β'</i> , Πέτρου Μπερεκέτου	15.40
15.	<i>Τεριρέμ - Καὶ σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἥχος πλ. β'</i> , Πέτρου Μπερεκέτου	8.16

* Σέ ὅλα τά tracks φάλλει τό μεικτό φαλτικό σύνολο ΡΩΜΑΪΚΟ ἐκτός ἀπό τά tracks 8, 14, 15 (CD 1) δύο οπου ἔρμηνεύονται οἱ συνθέσεις ἀπό τό ἀνδρικό σχῆμα.

CD 2

1.	<i>Αύλων Ποιμενικῶν, ἥχος πλ. δ̄,</i> Αὐτόμελον	1.06
2.	<i>Ἐκλογή προεορτίων κανόνων εἰς 8 ἥχους,</i> Προσόμοια είρμων	8.47
3.	<i>Ἡ Παρθένος σήμερον, ἥχος πλ. δ̄ - Ιεραί προφητῶν ρήσεις</i> Αὐτόμελον κοντάκιον - Οἶκος	2.04
4.	<i>Χειρόγραφον εἰκόνα, ἥχος πλ. β̄ - Ἐκτεινόν σου τὴν χείρα</i> Αὐτόμελον κοντάκιον - Οἶκος	2.04
5.	<i>Εύφραίνου Βηθλεέμ, ἥχος ᾱ - Τῆς σῆς Παρθένε κυήσεως</i> Προσόμοιον κοντάκιον - Οἶκος	1.54
6.	<i>Τῇ Κ' Δεκεμβρίου - Τῇ Κυριακῇ πρό Χριστοῦ</i> Συναξάριον, <u>ἀναγνώστης: Π. Μάθος</u>	1.53
7.	<i>Χριστὸς ἐν πόλει Βηθλεέμ, καταβασίαι, ἥχος ᾱ,</i> Παλαιοβυζαντινόν μέλος, <u>ἀνέκδοτον</u>	6.27
8.	<i>Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ, ἥχος γ̄ - Πιστοὶ τὰ προεόρτια, ἥχος β̄,</i> <i>Ἐξαποστειλάρια προεόρτια,</i> <u>ψάλλουν: Στ. Κοντακιώτης, Γ. Π. Μπιλάλης, Κ. Μπιλάλης</u>	3.35
9.	<i>Ἄνισχει δ ἀστὴρ, προεόρτια στιχηρά, ἥχος πλ. β̄,</i> Πέτρου Ἐφεσίου, <u>ψάλλουν: Στ. Κοντακιώτης, Γ. Π. Μπιλάλης, Κ. Μπιλάλης</u>	7.31
	<i>Ἐγγίζει δ Χριστὸς - Ζῆλός τε καὶ πῦρ, ἥχος πλ. β̄,</i> Πέτρου Λαμπαδαρίου <u>ψάλλουν: Στ. Κοντακιώτης, Γ. Π. Μπιλάλης, Κ. Μπιλάλης</u>	
10.	<i>Ωφθη δ ἀπ' αἰῶνος ἐν γῇ, ἥχος πλ. ᾱ,</i> Πέτρου Ἐφεσίου	1.39
11.	<i>Τῶν νομικῶν διδαγμάτων, ἥχος πλ. δ̄,</i> Γεωργίου Β' Ραιδεστηνοῦ	5.10
12.	<i>Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως, ἥχος β̄ - Έτοιμάζου Βηθλεέμ, ἥχος δ̄,</i> <i>Ἀπολυτίκια,</i> <u>ψάλλουν: Στ. Κοντακιώτης, Γ. Π. Μπιλάλης, Κ. Μπιλάλης</u>	2.28
13.	<i>Χριστὸς ἐν πόλει Βηθλεέμ, καταβασίαι, ἥχος ᾱ</i> Πέτρου Μπερεκέτου	6.33

The Musical Contents*

CD 1

1.	<i>As we the faithful observe</i> , mode pl. IV, Petros Ephesios	1.26
2.	<i>Let us celebrate</i> , mode I, Stephanos Lampadarios	2.23
3.	<i>O Bethlehem in the land - O house of Ephratha</i> , mode II, Stephanos Lampadarios	2.24
4.	<i>Tell us, O Joseph</i> , mode III, Konstantinos Protopsaltes, <u>soloist: Stelios Kontakiotis</u>	2.48
5.	<i>Dance, O Esaias</i> , mode IV, Themistokles Georgiades	2.37
6.	<i>Be not downcast, O Joseph</i> , mode pl. I, Stephanos Lampadarios	2.04
7.	<i>Make ready, O cave</i> , mode pl. II, Stephanos Lampadarios, <u>soloist: Yiorgos Bilalis</u>	3.30
8.	<i>Come, with faith</i> , mode barys, Petros Philanthides	5.58
9.	<i>In Bethlehem</i> , mode pl. IV, Stephanos Lampadarios	3.45
10.	<i>The Lord said the following - For a child is born to us</i> Prophecies, <u>reader: P. Mathos</u>	1.36
11.	<i>Shining with the lightning-flashes</i> , mode I, Stephanos Lampadarios, <u>cantor: Kon. Bilalis</u>	1.41
12.	<i>Rejoice, O honourable Prophets</i> , mode II, Themistokles Georgiades, <u>cantor: Kon. Bilalis</u>	3.22
13.	<i>Behold, the time of salvation</i> , mode II, Themistokles Georgiades	2.27
14.	<i>When Daniel, the man of desires</i> , papadic lesson, mode pl. II, Petros Bereketis	15.40
15.	<i>Terirem, kratema, And Savior of our souls</i> , mode pl. II, Petros Bereketis	8.16

* All music is performed by the mixed vocal ensemble ROMEIKO, except on tracks 8, 14, 15 (CD 1) were the male members perform due to historical performance reasons.

CD 2

1.	<i>The song the shepherds played</i> , mode pl. IV, Automelon	1.06
2.	A selection of forefestival canons in the eight modes Prosomoia of heirmoi	8.47
3.	<i>On this day the Virgin cometh</i> , mode III - <i>The Prophet's sacred oracles</i> Kontakion - Oikos	2.04
4.	<i>A hand-wrought image</i> , mode pl. II - <i>Stretch forth Thy hand</i> Kontakion - Oikos	2.04
5.	<i>O Bethlehem, rejoice</i> , mode I - <i>Beholding the splendour</i> kontakion - Oikos	1.54
6.	<i>On December 20 - On Sunday before Christ's Nativity</i> Synaxarion, <u>Reader: P. Mathos</u>	1.53
7.	<i>In the town of Bethlehem</i> , katabasiae, mode I, Old byzantine melody, unpublished	6.27
8.	<i>Make thou ready, Bethlehem</i> , mode III - <i>Before the Lord's Nativity</i> , mode II, Forefestival Exaposteilaria <u>Soloists: K. Bilalis, Y. Bilalis, St. Kontakiotis</u>	3.35
9.	Forefestival praises stichera, mode pl. II, Petros Ephesios, <u>Soloists: K. Bilalis, Y. Bilalis, St. Kontakiotis</u> <i>Christ is now at hand - Righteous zeal and fire</i> , mode pl. II, Petros Lampadarios <u>Soloists: K. Bilalis, Y. Bilalis, St. Kontakiotis</u>	7.31
10.	<i>Lo, now she hath appeared</i> , mode pl. I , Petros Ephesios	1.39
11.	<i>The collection of the Law's</i> , mode pl. IV, George II of Raidesos	5.10
12.	<i>Great are the achievements of faith</i> , mode II - <i>Be thou ready, Bethlehem</i> , mode IV, Apolytikia <u>Soloists: K. Bilalis, Y. Bilalis, St. Kontakiotis</u>	2.28
13.	<i>In the town of Bethlehem</i> , katabasiae, mode I, Petros Bereketis	6.33

Τό ταξίδι στήν Βηθλεέμ, 14ος αι. μωσαϊκό έξωνάρθηκος,

Μονή της Χώρας, Κωνσταντινούπολις.

The journey to Bethlehem. 14th century. Mosaic in a lunette.

Outer narthex. Kahrieh djamii, Constantinople.

Ποιητικό κείμενο

CD 1

1

*Ηχος πλ. δ'.

Τῶν Γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ τὰ προεόρτια, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ πανηγυρίσωμεν, καὶ ἀξίως ἅπαντες προϋπαντήσωμεν, ὡς Μάγοι δωροφοροῦντες τὰς ἀρετάς, καὶ ἄδοντες τῶν Ἀγγέλων ἄσμα καινόν, τῷ ἐκ Κόρης θεόπαιδος, ἐν Βηθλεὲμ ἀνευ σπορᾶς, τικτομένῳ Θεῷ ἡμῶν, ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

(προεόρτιον μεσώδιον κάθισμα 12, 22, 24 Δεκεμβρίου· αὐτόμελον: τὸ προσταχθὲν μυστικῶς)

2

*Ηχος α'. Ἄνατολίου.

Προεορτάσωμεν λαοί, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια, καὶ τὸν νοῦν ἐπάραντες, ἐπὶ τὴν Βηθλεὲμ ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ, καὶ κατίδωμεν ἐν τῷ Σπηλαίῳ μέγα μυστήριον· ἥνοικται γὰρ ἡ Ἐδέμ, ἐκ Παρθένου ἀγνῆς Θεοῦ προερχομένου, τέλειος ὑπάρχων δὲ αὐτός, ἐν Θεότητι καὶ ἀνθρωπότητι· διὸ κράξωμεν: Ἅγιος ὁ Θεός, ὁ Πατὴρ ὁ Ἄναρχος· Ἅγιος Ἰσχυρός, ὁ Γίδος ὁ σαρκωθείς· Ἅγιος Ἀθάνατος, τὸ παράκλητον Πνεῦμα· Τριάς Ἅγία δόξα σοι.

(ἰδιόμελον· στιχηρὸν ἐσπερινοῦ 20 Δεκεμβρίου, στιχηρὸν ἀποστίχων ἐσπερινοῦ 24 Δεκεμβρίου)

3

*Ηχος β'. Κυπριανοῦ.

Στίχ. Ο Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει καὶ ὁ Ἅγιος ἐξ ὅρους κατασκίου δασέος (Ἄββ 3: 3)

Βηθλεὲμ γῆ Ἰουδα, τό κατὰ σάρκα πολίτευμα, φαιδρῶς εὔτρέπισον τὸ θεῖον Σπήλαιον, ἐνῷ θεὸς σαρκὶ τίκτεται, ἐξ ἀπειράνδρου Ἅγιας Παρθένου, εἰς τὸ σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

(ἰδιόμελον· στιχηρὸν ἀποστίχων ἐσπερινοῦ 20 Δεκεμβρίου, καὶ νῦν ἐσπερινοῦ 23 Δεκεμβρίου)

Κυπριανοῦ.

Στίχ. Ιδοὺ ἡκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾶ, εὔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ (Ψαλμ. 131: 4β)

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ, ἡ Πόλις ἡ ἀγία, τῶν Προφητῶν ἡ δόξα, εὔτρέπισον τὸν οἶκον, ἐνῷ τὸ θεῖον τίκτεται.

(αὐτόμελον· στιχηρὸν ἀποστίχων ἐσπερινοῦ 20 Δεκεμβρίου)

4

*Ηχος γ'.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην (Ἄββ. 3: 1)

Τωσήφ, εἰπὲ ἡμῖν, πῶς ἐκ τῶν ἀγίων ἦν παρέλαβες Κόρην, ἔγκυον φέρεις ἐν Βηθλεὲμ; “Ἐγώ τοὺς Προφήτας ἐρευνήσας, καὶ χρηματισθεὶς ὑπὸ Ἀγγέλου, πέπεισμαι, ὅτι Θεὸν γεννήσει ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως· οὗ εἰς προσκύνησιν, Μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν ἥξουσιν, σὺν δώροις τιμίοις λατρεύοντες.” Ὁ σαρκωθείς δι’ ἡμᾶς, Κύριε, δόξα σοι.

(ἰδιόμελον· καὶ νῦν ἀποστίχων ἐσπερινοῦ 30 Νοεμβρίου, δόξα καὶ νῦν Γ' ὥρας Χριστουγέννων)

5

*Ηχος δ'.

Στίχ. Ὄτι παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, Γίδος καὶ ἐδόθη ἡμῖν, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγεννήθη ἐπὶ τοῦ ὕμου αὐτοῦ (Heb. 9: 6)

Ησαΐα χόρευε, λόγον Θεοῦ ὑπόδεξαι· προφήτευσον τῇ κόρῃ Μαριάμ, βάτον καταφλέγεσθαι πυρὶ μὴ καίεσθαι, τῇ αἴγλῃ τῆς Θεότητος. Βηθλεὲμ εὔτρεπίζου, ἀνοιγε πύλην ἡ Ἐδέμ· καὶ Μάγοι πορεύεσθε, ἵδειν τὴν σωτηρίαν, ἐν φάτνῃ σπαργανούμενον· ὃν Ἀστὴρ ἐμήνυσεν, ἐπάνω τοῦ σπηλαίου, ζωδότην Κύριον, τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

(ἰδιόμελον· καὶ νῦν ἐσπερινοῦ 30 Νοεμβρίου, στιχηρὸν ἀποστίχων αἵνων 20 Δεκεμβρίου,

καὶ νῦν ἀποστίχων ἐσπερινοῦ 22 Δεκεμβρίου)

6

Τίχος πλ. α'. Βύζαντος.

Στίχ. Μήτηρ Σιών ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ,
καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ Γάψιστος (Ψαλμ. 86: 5)

Mὴ στύγναζε Ἰωσήφ, καθορῶν μου τὴν νηδύν· ὅψει γὰρ τὸ τικτόμενον ἐξ ἐμοῦ καὶ χαρήσῃ, καὶ
ώς Θεὸν προσκυνήσεις, ἡ Θεοτόκος ἔλεγε τῷ ἑαυτῆς μνηστῆρι, μολοῦσα τοῦ τεκεῖν τὸν Χριστόν.
Ταύτην ἀνυμνήσωμεν λέγοντες· Χαῖρε κεχαριτωμένη, μετά σοῦ ὁ Κύριος, καὶ διά σοῦ μεθ' ἡμῶν.

(ἰδιόμελον· καὶ νῦν λιτῆς 17 Δεκεμβρίου, καὶ νῦν ἀποστίχων αἱνων 22 Δεκεμβρίου)

7

Τίχος πλ. β'.

Στίχ. Ράβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών, καὶ κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου (Ψαλμ. 109: 1)

Sπήλαιον εὔτρεπίζου· ἡ Ἀμνὰς γὰρ ἥκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν. Φάτνη δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ
λόγῳ λύσαντα τῆς ἀλόγου πράξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα
τὸ φρικτόν· καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· ὅτι ὡφθη
Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρός· ὃν περ καὶ κύψασα, δουλικῶς ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγ-
ξατο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· “Πῶς ἐνεσπάρης μοι, ἡ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ λυτρωτής μου καὶ Θεός;”

(ἰδιόμελον· καὶ νῦν ἐσπερινοῦ 6, 12, 15, 17, 20 Δεκεμβρίου, καὶ Κυριακῆς πρὸ Χριστουγέννων)

8

Τίχος βαρύς. Γερμανοῦ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενεᾷ καὶ Αγίῳ Πνεύματι.

Dεῦτε ἄπαντες, πιστῶς πανηγυρίσωμεν, τῶν πρὸ νόμου Πατέρων, Ἀβραὰμ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, τὴν
ἐτήσιον μνήμην· τοῦ Ἰούδα τὴν φυλήν, ἀξίως τιμήσωμεν· τοὺς ἐν Βαβυλῶνι Παῖδας, τοὺς σβέσα-
ντας τὴν ἐν καμίνῳ φλόγα, ὡς τῆς Τριάδος τύπον, σὺν τῷ Δανιὴλ ἐκβοήσωμεν· τῶν Προφητῶν τὰς
προφρήσεις ἀσφαλῶς κατέχοντες, μετά τοῦ Ἡσαΐου μεγαλοφώνως βοήσωμεν· Ἰδοὺ ἡ Παρθένος, ἐν
γαστρὶ λήψεται, καὶ τέξεται Γίὸν τὸν Ἐμμανουὴλ· ὃ ἐστι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

(ἰδιόμελον· δόξα αἱνων Κυριακῆς Προπατόρων)

9

Τίχος πλ. δ'. Ἀνατολοῦ.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Eν Βηθλεέμ γεννᾶται, ὁ τοῦ παντὸς Ποιητής, καὶ τὴν Ἐδέμ ἀνοίγει, ὁ πρὸ αἰώνων Βασιλεύς· ἡ φλο-
γίνη ρομφαία, τὰ νῶτα δίδωσιν· τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ διαλέλυται· αἱ οὐράνιαι δυνάμεις, σὺν
τοῖς ἐπὶ γῆς ἀναμίγνυνται. Ἀγγελοι σὺν τοῖς ἀνθρώποις, κραταιὰν πανήγυριν συγκροτοῦσιν. Οἱ
καθαροὶ τῷ καθαρῷ προσενεγκάμενοι, ἴδωμεν τὴν Παρθένον, ὡς θρόνον δόξης Χερουβικόν, χωρήσα-
σαν τὸν μηδαμοῦ χωρούμενον Θεόν, καὶ βαστάζουσαν, ὃν τὰ Χερουβὶμ μετὰ φόβου βαστάζουσιν·
ὅπως παρέξῃ τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

(ἰδιόμελον· καὶ νῦν ἀποστίχων αἱνων 23 Δεκεμβρίου)

10

ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΙ

Προφητείας Μιχαίου τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. 5: 1-3)

Tάδε λέγει Κύριος· Καὶ σὺ Βηθλεέμ, οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ, ὀλιγοστὸς εἰ τοῦ εἶναι ἐν χιλιάσιν Ἰούδᾳ·
ἐκ σοῦ μοι ἐξελεύσεται τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραήλ, καὶ αἱ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ
ἡμερῶν αἰώνος. Διά τοῦτο δώσει αὐτοὺς ἔως καιροῦ τικτούσης τέξεται, καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῶν
ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ. Καὶ στήσεται καὶ ὅψεται καὶ ποιμανεῖ τὸ
ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἰσχύι Κυρίου, καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ ὀνόματος Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ὑπάρξουσιν·
διότι νῦν μεγαλυνθήσεται ἔως ἄκρων τῆς γῆς.

Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγεννήθη ἐπὶ τοῦ ὕμου αὐτοῦ· καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ μεγάλης βουλῆς ἄγγελος, θαυμαστὸς σύμβουλος, Θεὸς ἴσχυρός, ἔξουσιαστής, ἀρχῶν εἰρήνης, πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος· ἄξω γὰρ εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἀρχοντας, εἰρήνην καὶ ὑγείαν αὐτῷ. Μεγάλη ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὅριον· ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυΐδ, καὶ ἐπὶ τὴν Βασιλείαν αὐτοῦ, κατορθῶσαι αὐτήν, καὶ ὀντιλαβέσθαι αὐτῆς ἐν κρίματι καὶ δικαιοσύνῃ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ ζῆλος Κυρίου Σαβαὼθ ποιήσει ταῦτα.

11

*Ηχος α'.

Βολίδες ἀστράπτοντες θεηγορίας, οἵ μεγαλώνυμοι Προφῆται, εἰς ἀεὶ μακαρίζονται· καὶ τὰ ἔπη τοῦ Πνεύματος καρπούμενοι, τὴν ἀνερμήνευτον λοχείαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ πᾶσιν ἐκήρυξαν· νομίμως δὲ τὸ τέλος διήνυσαν, ζήσαντες ζωὴν ὑπερθαύμαστον.

(ἰδιόμελον· δόξα λιτῆς Κυριακῆς πρὸ Χριστοῦ Γεννῶν)

12

*Ηχος β'. Κυπριανοῦ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεω καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι

Χαίρετε Προφῆται τίμιοι, οἱ τὸν Νόμον Κυρίου, καλῶς διαταξάμενοι, καὶ τῇ πίστει φανέντες, ἀπόρθητοι στῦλοι ἀκλινεῖς· ὑμεῖς γὰρ καὶ μεσῆται ὥφθητε τῆς Νέας Διαθήκης Χριστοῦ· καὶ μεταστάντες πρὸς οὐρανόν, αὐτὸν ἰκετεύσατε, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

(ἰδιόμελον· δόξα ἀποστίχων ἐσπερινοῦ Κυριακῆς πρὸ Χριστοῦ Γεννῶν)

13

*Ηχος β'.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὸν αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ιδοὺ καιρὸς ἥγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν· εὐτρεπίζου Σπήλαιον, ἡ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν. Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, τέρπου καὶ ἀγάλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν. Ἀκούσατε ὅρη καὶ βουνοί, καὶ τὰ περίχωρα τῆς Ἰουδαίας· ὅτι ἔρχεται Χριστός, ἵνα σώσῃ ὃν ἔπλασεν ἄνθρωπον, ὡς φιλάνθρωπος.

(ἰδιόμελον· καὶ νῦν ἀποστίχων ἐσπερινοῦ Κυριακῆς πρὸ Χριστοῦ Γεννῶν)

14

ΠΑΠΑΔΙΚΗ

*Ηχος πλ β'.

Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, λίθον ἀνευ χειρὸς τμηθέντα, θεωρήσας σε Κύριε, βρέφος ἀνευ σπορᾶς, τεχθῆναι προηγόρευσε, σὲ τὸν ἐκ Παρθένου σαρκωθέντα Λόγον, τὸν ἀναλλοίωτον Θεόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

15

Τεριρεμ (κράτημα)· καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

(μάθημα ϕαλλόμενον τῇ Κυριακῇ πρὸ Χριστοῦ Γεννῶν, παπαδικὴ μουσικὴ σύνθεσις· τὸ αὐτὸ κείμενο ϕάλλεται ώς δόξα ἐσπερινοῦ Κυριακῆς πρὸ Χριστοῦ Γεννῶν)

CD 2

1

Τίχος πλ. δ'.

Αύλων Ποιμενικῶν, καταπαύων ἄσμα, στρατὸς Ἀγγελικός, ἐπεφώνει λέγων· Παύσασθε ἀγραυλοῦντες, οἱ τῶν θρεμμάτων ἡγεμονεύοντες· κράξατε ἀνυμνοῦντες ὅτι ἐτέχθη Χριστὸς ὁ Κύριος· ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

(αὐτόμελον· μετὰ τὴν β' στιχολογίαν κάθισμα 24 Δεκεμβρίου)

2

Ἐκλογὴ Προεορτίων Κανόνων εἰς ὀκτὼ ἥχους

Τίχος α'.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Αρξώμεθα σήμερον προεορτάζειν, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια, τοῦ τεχθέντος σώματι· ἐκ τῆς Παρθένου Μητρὸς, ἐν τῷ σπηλαίῳ Βηθλεέμ, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

(ἀδὴ α' προεορτίου κανόνος 20 Δεκεμβρίου)

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ακουτισθῶμεν λόγων Ἱερῶν· ὁ Κύριος τίκτεται Παιδίον δι' ἡμᾶς, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐπὶ τοῦ ὕμου ἐγεννήθη, καὶ καλεῖται Ἀγγελος, βουλῆς μεγάλης Πατρός, ἀρχων εἰρήνης Χριστός.

(ἀδὴ ζ' προεορτίου κανόνος 20 Δεκεμβρίου)

Τίχος β'.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Βηθλεὲμ ὑπόδεξαι Χριστόν· σοὶ γὰρ σωματούμενος, ἐπιδημεῖ τὴν Ἐδὲμ ἔξανοίγων μοι· εὔτρεπίζου Σπήλαιον, τὸν ἀχώρητον θεωρῆσαι χωρούμενον, ἐν σοὶ παραδόξως, πλούτῳ εὐσπλαγχνίας νῦν πτωχεύσαντα.

(ἀδὴ α' ἑτέρου προεορτίου κανόνος 24 Δεκεμβρίου)

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Γεννηθῆναι ἔρχεται Χριστός, ξένην ἀναγέννησιν, τοῖς ἐξ Ἄδαμ, ὡς ἀγαθὸς δωρούμενος· εὐφράνθητι ἔρημος, ἡ οὐ τίκτουσα, τῶν βροτῶν φύσις ἅπασα· ἦλθεν ὁ Δεσπότης, σὲ πολυτεκνοῦσαν ἀπεργάσασθαι.

(ἀδὴ α' ἑτέρου προεορτίου κανόνος 24 Δεκεμβρίου)

Τίχος γ'.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Εν Βηθλεὲμ γεννᾶται, καὶ τὴν Ἐδὲμ ἀνοίγει, ὁ ἐκ Παρθένου Κύριος, τεχθεὶς ἀνερμηνεύτως. Φάτνη ἐτοιμάζεται, καὶ Σπήλαιον τῷ Κτίστῃ. Μάγοι εὔτρεπίζουσι τὰ δῶρα τῷ Δεσπότῃ Θεῷ, καὶ ἀστὴρ προκηρύττει τὸ φῶς.

(θεοτοκίον· ὠδὴ α' κανόνος Ἀγίων Δέκα 23 Δεκεμβρίου)

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ποιμένες μετὰ μάγων, τὸν ἀστέρα θεώμενοι, μετ' Ἀγγέλων ἐπὶ γῆς ἀνεκήρυττον, τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα, Θεογεννῆτορ Μαριάμ, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

(θεοτοκίον· ὠδὴ ζ' κανόνος Ἀγίων Δέκα 23 Δεκεμβρίου)

‘Η Γέννησις, 12ος αι. μωσαϊκό, ἀνακτορικό παρεκκλήσιο, Παλέρμο.

The Nativity. 12th century. Mosaic, palatine chapel, Palermo.

•Ηχος δ'.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Γραφαὶ προφητικαὶ, περαιοῦνται ἵδοὺ γάρ, ὃν προήγγειλαν Χριστόν, ἐν πόλει Βηθλεέμ, φανεροῦται σαρκούμενος· τούτου νῦν προεορτάσαι τὰ Γενέθλια σπεύσωμεν, διανοίας εὐθύτητι σήμερον.

(ῳδὴ α' προεορτίου κανόνος 21 Δεκεμβρίου)

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Θεηγόρε Ήσαΐα, τὰ σεπτά σου κηρύγματα, γεγονότα βλέπων, πράγματα ἀγάλλου καὶ χόρευε· ἡ γὰρ Παρθένος ἀσπόρως ἀπεκύησεν, ἐν Σπηλαίῳ σαρκί, Βηθλεέμ τὸν ἀχώρητον.

(ῳδὴ δ' προεορτίου κανόνος 21 Δεκεμβρίου)

•Ηχος πλ. α'.

Ησαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρὶ· καὶ ἔτεκεν Γίὸν τὸν Ἐμμανουὴλ, Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον· Ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ· ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

(εἰρμὸς· ὧδὴ θ' ἀναστασίμου κανόνος)

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, θεανδρικῶς τῷ λόγῳ, τεκοῦσαν τὸν Κύριον, καὶ παρθενεύουσαν, πάντα τὰ ἔργα, Παρθένε εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

(θεοτοκίον· ὧδὴ η' ἀναστασίμου κανόνος)

•Ηχος πλ. β'.

Kύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι διώκτην τύραννον, Φάτνῃ κρυπτόμενον, κτεῖναι ζητεῖ ὁ Ἡρώδης· ἀλλ' ἡμεῖς σὺν μάγοις μέλψωμεν· τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

(εἰρμὸς· ὧδὴ α' προεορτίου κανόνος 24 Δεκεμβρίου)

Θεοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης, Ήσαΐας φῶς ἴδων ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν· Ἡ Παρθένος ἴδοὺ γαστρὶ ἥξει, καὶ τέξεται σαρκούμενον Λόγον, καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ γῇ ἀγαλλιάσονται.

(εἰρμὸς· ὧδὴ ε' προεορτίου κανόνος 24 Δεκεμβρίου)

Ἄφραστον θαῦμα! ὁ ἐν καμίνῳ ρυσάμενος, τὸν δισίους Παῖδας ἐκ φλοιγός, φάτνῃ πενιχρῷ, βρέφος ἀνακέκλιται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητός εἰ.

(εἰρμὸς· ὧδὴ ζ' προεορτίου κανόνος 24 Δεκεμβρίου)

•Ηχος βαρύς.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ο λόγῳ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοφῶς δημιουργήσας, δημιουργεῖται ἐκ σοῦ καθ' ἡμᾶς Θεομῆτορ, ἄνθρωπος γενόμενος, δι' οἶκτον δὲ φιλάνθρωπος.

(θεοτοκίον· ὧδὴ γ' 16 Δεκεμβρίου)

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ο πρὸν ἀθέατος καὶ ἀχώρητος φύσει, ἐν τῇ γαστρὶ σου χωρηθείς, ἐθεάθη Πανάχραντε, ὃς ἐν πίστει βοῶμεν· Ύμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

(θεοτοκίον· ὧδὴ η' 16 Δεκεμβρίου)

•Ηχος πλ. δ'.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Δανιήλ σε Παρθένε, Ὅρος προδιέγραφε σαφῶς ὃ ἔνθεος, οἱ τριττοὶ δὲ Παῖδες, καθιορῶντες τὴν φλόγα δροσίζουσαν, τὸν σὸν θεῖον τόκον, μελωδικῶς ἀνευφημοῦσιν, ὡς Σωτῆρα καὶ Κτίστην καὶ Κύριον.

(θεοτοκίον· ὧδὴ ε' κανόνος Ἅγιων Τριῶν Παίδων 17 Δεκεμβρίου)

Τιδοὺ Παρθένος ἐν μήτρᾳ, ἐμφανῶς συλλαμβάνει Χριστὸν τὸν Θεόν· ἐλλαμφθεὶς τῷ Πνεύματι, ἃς περ τὴν προτύπωσιν προεώρακε Δανιὴλ ὁ Ἐνδοξός.

(θεοτοκίον· ὥδη στ' κανόνος Ἀγίων Τριῶν Παιδῶν 17 Δεκεμβρίου)

3

Κοντάκιον. Ἡχος γ'.

ΗΠαρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν Σπηλαίῳ ἔρχεται ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα, δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, Παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

(κοντάκιον προεόρτιον 20, 24 Δεκεμβρίου)

Ιεραὶ προφητῶν ρήσεις, τὸ πέρας δέχονται· Παρθένος ἵδοὺ τίκτει Θεὸν ἐν σαρκὶ, Βηθλεὲμ ἐν πόλει ἔνδον τοῦ Σπηλαίου· ἡ κτίσις πᾶσα καταπλούτισθητι, ἀγάλλου καὶ χόρευε· μετὰ δούλων συναστρέφεσθαι, πάντων ὁ Δεσπότης παραγέγονε, τῆς δεσποτείας τοῦ ἀλλοτρίου ἀπολυτρούμενος ἡμᾶς, καθυπαχθέντας τῇ φθορᾷ· καὶ ὅραται ὡς βρέφος σπαργανούμενον ἐν φάτνῃ, Παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

4

Κοντάκιον. Ἡχος πλ. β'.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ’ ἀγράφῳ οὐσίᾳ θωρακισθέντες, Τρισμαχάριοι ἐν τῷ σκάμματι, τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθητε· ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτου ἰστάμενοι, Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε· Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

(κοντάκιον Κυριακῆς Προπατόρων καὶ Κυριακῆς πρὸ Χριστοῦ Γεννῶν)

Εκτεινόν σου τὴν χεῖρα, ἃς πάλαι ἔλαβον πεῖραν Αἴγυπτοι πολεμοῦντες, καὶ Ἐβραῖοι πολεμούμενοι· μὴ καταλίπῃς ἡμᾶς καὶ καταπίῃ ἡμᾶς θάνατος· ὁ διψῶν ἡμᾶς, καὶ Σατὰν ὁ μισῶν ἡμᾶς· ἀλλ’ ἔγγισον ἡμῖν, καὶ φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς ἐφείσω ποτὲ τῶν Παιδῶν σου, τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἀπαῦστως ἀνυμνούντων σε, καὶ βληθέντων ὑπὲρ σοῦ εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐκ ταύτης κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

5

Κοντάκιον. Ἡχος α'.

Εύφραίνου Βηθλεέμ, Ἐφραΐθα ἐτοιμάζου· ἵδοὺ γὰρ ἡ Ἄμνας τὸν Ποιμένα τὸν μέγαν, ἐν μήτρᾳ βαστάζουσα, τοῦ τεκεῖν κατεπείγεται· ὅνπερ βλέποντες, οἱ θεοφόροι Πατέρες ἐπαγάλλονται μετὰ Ποιμένων ὑμνοῦντες, Παρθένον θηλάζουσαν.

(κοντάκιον Κυριακῆς πρὸ Χριστοῦ Γεννῶν)

Τῆς Παρθένε κυήσεως τὴν λαμπρότητα καθιορῶντες ἐκλάμπουσαν, Ἀβραὰμ ὁ φιλόθεος, καὶ Ἰσαὰκ ὁ ἀοίδιμος, καὶ Ἰακὼβ, καὶ πᾶς ὁ θεοσύλλεκτος χορὸς τῶν ἀγίων ἀγάλλεται· καὶ τὴν κτίσιν προσήγαγον, πρὸς σὴν ὑπάντησιν, ἐν χαρμοσύναις λέξεσι. Χαρᾶς γὰρ πρόξενος πᾶσιν ὥφθης, ἐν μήτρᾳ συλλαβοῦσα, τὸν ποτὲ ἐν Βαβυλῶνι ὄραθέντα, καὶ τοὺς Παῖδας, τοὺς ἐν τῇ καμίνῳ ἀδίκως βληθέντας, ἀφλέκτους συντηρήσαντα ὑπέρ πᾶσαν ἔννοιαν. Διὸ καὶ ἀναμέλπουσι τὸν ὄρώμενον ἐν χερσὶ νεάνιδος, ὑμνοῦντες Παρθένον θηλάζουσαν.

6

Συναξάριον.

Τῇ Κ' Δεκεμβρίου τὰ προεόρτια τῶν Γενεθλίων τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἐπιτελοῦμεν.

Τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, μνήμην ἄγειν ἐτάχθημεν παρὰ τῶν Ἅγίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, πάντων τῶν ἀπ’ αἰώνος Θεῶν εὐαρεστησάντων, ἀπὸ Ἀδὰμ ἄχρι καὶ Ἰωσὴφ τοῦ μνήστορος τῆς Υπεραγίας Θεοτόκου, κατὰ γενεαλογίαν, καθὼς ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς ἱστορικῶς ἡριθμήσατο· ὅμοιώς καὶ τῶν Προφητῶν καὶ τῶν Προφητίδων.
Μνήμη τῶν πρωτοπλάστων Ἀδὰμ καὶ Εὔας.

Μνήμη τοῦ δικαίου Πατριάρχου Ἀβραάμ, υἱοῦ Θάρδα.
Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἰσαάκ, υἱοῦ Ἀβραάμ.
Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ, υἱοῦ Ἰσαάκ.
Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἰούδα, υἱοῦ Ἰακώβ, οὗ ἐκ τῆς φυλῆς ὁ Χριστός.
Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Δαυΐδ Βασιλέως, υἱοῦ Ἰεσσαί.
Μνήμη τοῦ Σολομῶντος Βασιλέως, υἱοῦ Δαυΐδ.
Μνήμη τοῦ Ἰωσὴφ τοῦ Μνήστορος, υἱοῦ Ἰακώβ.
Μνήμη τοῦ Ἅγιου Προφήτου Σαμουήλ.
Μνήμη τοῦ Προφήτου Μωϋσέως, καὶ Ὡρ καὶ Ἀαρὼν τῶν ἱερέων.
Μνήμη τοῦ Ἅγιου προφήτου Δανιὴλ καὶ τῶν Ἅγιων τριῶν Παίδων ἐν καμίνῳ.
Μνήμη τῆς δικαίας Σάρδας, γυναικὸς Ἀβραάμ.
Μνήμη τῆς δικαίας Ρεβέκκας, γυναικὸς Ἰσαάκ.
Μνήμη τῆς δικαίας Ἐσθήρ, τῆς λυτρωσαμένης τὸν Ἰσραὴλ ἐκ θανάτου.
Μνήμη τῆς δικαίας Ἀννης, τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἄμην.

7 13

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΩΝ.

‘Ηχος α’.

‘Ωδὴ α’

Xριστὸς ἐν πόλει Βηθλεὲμ βρεφουργεῖται
τὴν ἡμῶν ὡς εὔσπλαγχνος καινουργῶν φύσιν·
προθύμως δεῦτε γηγενεῖς τῇ καρδίᾳ
ἄσμα μελωδὸν ἄσωμεν τῷ Δεσπότῃ
εἰς αἰῶνας ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. (track 7, 13)

‘Ωδὴ β’.^(Παρ. 220, Πτμ. ΝΔ')

Pρόσεχε οὐρανέ, καὶ ἄκουε γῆ
καὶ Χριστὸν ἀνύμνει
τὸν ἐν σπαργάνοις εἴληθέντα
καὶ σειρᾶς τῶν πταισμάτων ἡμῶν λύσαντα.

‘Ωδὴ γ’.

Yψιμέδον Ἀναρχε εὐμενὲς Λόγε
ἐπίβλεψον¹ πρόσσχες μοι δακρυόρροούσῃ
ἐκτενῶς ἐβόα σοι πρόπαλαι Ἀννα
ἀλλ’ ὡς ἐκείνης ἥκουσας θρηνωδούσης
καὶ ἡμῶν στερέωσον τὰς φρένας, Ἀναξ,
τοῦ ἀξίως ὑμνεῖν σε σοῖς γενεθλίοις². (track 13)

‘Ωδὴ δ’.^(Παρ. 220, Πτμ. ΥΟΓ', Πτμ. ΝΔ', Κρ. Ε. γ. II)

Aμβακοὺμ τὴν ἐνδοξόν σου παρουσίαν
αῦθις τε³, Λόγε, προϊδῶν ἐμελώδει⁴
ἀκήκοα, Δέσποτα⁵, ὅτι ἐξ ὄρους
ἀγίου ἥξεις εἰς βροτῶν σωτηρίαν
καὶ δέους πλήρης γεγονὼς ἀνακράζω
ὡς μεγάλα τὰ ἔργα, Χριστέ μου, τῆς σῆς δόξης. (track 7)

‘Ωδὴ δ’.^(Α. 1465, Βεν.)

Aκηκοὼς ὁ Προφήτης
Χριστὲ τὴν ἀκοήν σου ἐφοβήθη
ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου προελθεῖν
καὶ ἐβόησε τρόμῳ:
Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

‘Ωδὴ ε’.

Ωπαντεπόπτα, τῶν ἀνάκτων τὸ κλέος
τίς σου τὸ φιλάνθρωπον γηγενῶν οὐ θαυμάσει
ἐν γῇ γὰρ ὡφθης μὴ λιπῶν τὰ πατρῶα
σήμερον πᾶσαν ἐγκαινίζων τὴν φύσιν⁶
καὶ εἰρήνην ὡς μόνος εἰρηνάρχης βραβεύων. (track 7)

Φόδη στ.

Εις βυθὸν ἀπωλείας ἡ ταλαίπωρος φύσις
Χριστέ μου Λόγε, καταντήσασα πάλαι
ἔκειτο φεῦ μοι, σκοτεινοῖς ἐν καυθμῶσιν·
ἐπεὶ δὲ τῇ Σῇ θεϊκῇ δυναστείᾳ
πρὸς οὐρανῶν μετέβη τὰ τερπνότατα κάλλη
θύσω σοι Σῶτερ ἐβόα θυσίαν αἰνέσεως. (track 13)

Φόδη ζ.

Ως οἱ παῖδες πάλαι Σοι κράζομεν Λόγε
γενοῦ σῶν δούλων ἔρκος⁷ φύλαξ καὶ σκέπη
καὶ σῶσον πάντας προσβολῆς ἐναντίας
ὅπως ὑμνοῦντες σοῖς γενεθλίοις
εἰς αἰῶνας λέγωμεν: εὐλογητὸς εἰ. (track 13)

Φόδη η.

Νεουργὲ τοῦ σύμπαντος κόσμου καὶ Σῶστα
ὑμνεῖ Σε πᾶσα μετ' ἀγγέλων ἡ κτίσις
σκιρτᾶ χορεύει καὶ ἀγάλλεται τρόμῳ
εὐλογεῖτε λέγουσα πάντα τὰ ἔργα
τὰ σεπτὰ Γενέθλια τοῦ Λυτρωτοῦ μου
σὺν ἐμοὶ εἰς αἰῶνας πόθῳ ὑπερυψοῦτε. (track 7)

Φόδη θ.

Χαίροις Πάναγνε Θεοδέγμον Μαρία
χαίροις ἄχραντε τῶν πεπτωκότων βάσις
ἐν σοὶ γὰρ ὥφθη σήμερον ὁ Δεσπότης
ῶθαῦμα καινουργῶν τοὺς φθαρέντας
καὶ πρὸς φῶς ἐπανάγων τὸ ἀνέσπερον κόρη. (track 7)

1. Λαύρα = ἐπίσκεψον, 2. Λαύρα = ὑμνεῖν σε σοῖς γενεθλίοις, 3. Είρμολόγιο Βενετίας = ἄνωθεν,
4. Είρμολόγιο Βεν. = ἀνεβόα, 5. Είρμολόγιο Βεν. = Κύριε, 6. Είρμολόγιο Βεν. = κτίσιν, 7. Είρμολόγιο Βεν. = Σῶτερ.

8

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τίχος γ.

Ετοιμάζου Βηθλεέμ, Σπήλαιον εύτρεπίσθητι· ὑπόδεξαι καὶ ἡ φάτνη, τὸν ἀπερίγραπτον Θεόν,
σαρκὶ περιγραφόμενον, ἔρχεται γὰρ τεχθῆναι, καθώσπερ ηύδόκησε.

(προεόρτιον ἐξαποστειλάριον 20 Δεκεμβρίου· αὐτόμελον: ἐπεσκέψατο ἡμᾶς)

Τίχος β'.

Πιστοὶ τὰ προεόρτια, τῶν Γενεθλίων ἄσματα, νῦν προηγήσωμεν πίστει· ἔρχεται ἦκει γὰρ Χριστός,
ἐν Βηθλεὲμ τοῦ τεχθῆναι, ὡς βροτὸς ἐκ Παρθένου, καὶ ὅραθῆναι νήπιος, σπαργάνοις ἐνειλημένος, ὁ
πρὸ αἰώνων ὑπάρχων.

(προεόρτιον ἐξαποστειλάριον 20 Δεκεμβρίου· αὐτόμελον: γυναικες ἀκουτίσθητε)

Αδὰμ ἀνευφημήσωμεν, Ἀβελ Σὴθ καὶ τὸν Ἐνώς, Ἐνὼχ καὶ Νῶε Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ τὸν Ἰακώβ,
Μωσῆν Ἰώβ καὶ τὸν Ἄαρων, Ἐλεάζαρ Ἰησοῦν Βαράκ, Σαμψὼν Ἰεφθάε, Δαυΐδ καὶ τὸν Σολομῶντα.

(ἐξαποστειλάριον Κυριακῆς Προπατόρων· αὐτόμελον: γυναικες ἀκουτίσθητε)

Πατέρων μνήμην σήμερον, σκιρτῶντες φιλοπάτορες, τοῦ Ἀβραὰμ συνελθόντες, καὶ Ἰσαάκ κατὰ
χρέος, καὶ Ἰακὼβ ὑμνήσωμεν, ἐξ ὧν Χριστὸς ὁ Κύριος, τὸ κατὰ σάρκα ὡράθη, διὰ πολλὴν εὔσπλαγ-
χνίαν.

(ἐξαποστειλάριον Κυριακῆς Προπατόρων· αὐτόμελον: γυναικες ἀκουτίσθητε)

AINOI

ΤΗΧΟΣ πλ. β'.

(Προεόρτια στιχηρὰ αἰνῶν 20 Δεκεμβρίου· αὐτόμελον: Αἱ ἀγγελικαὶ)

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ (Ψαλμ. 150: 2)

Ανίσχει ὁ Ἀστὴρ Ἰακὼβ ἐν τῷ σπηλαίῳ, δεῦτε καὶ ἡμεῖς προεόρτια τελοῦντες, συνδράμωμεν τοῖς Μάγοις, τοῖς ποιμέσι συνέλθωμεν, ἵδωμεν Θεὸν ἐν τοῖς σπαργάνοις, ἵδωμεν Παρθένον γαλουχοῦσαν, φρικτὸν θέαμα! Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν φαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ (Ψαλμ. 150: 3)

Βουνοὶ γλυκασμόν, σταλαξάτωσαν ἴδοὺ γάρ, ἥκει ὁ Θεός, ἐκ Θαιμὰν Ἐθνη ἡττᾶσθε, Προφῆται Πατριάρχαι σκιρτήσατε, ἄνθρωποι χορεύσατε ἐνθέως, ὁ ἰσχυρὸς καὶ μέγας Ἀρχων, Χριστὸς τίκτεται· ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, ἐν γῇ παραγίνεται.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ (Ψαλμ. 150: 4)

Γῆθεν ἀνυψῶν τοὺς βροτοὺς ὁ Πλάστης ἥκει, τὴν βασιλικὴν καινουργῶν αὗθις εἰκόνα, συγχάρητε τῶν ἄνω, αἱ Δυνάμεις ὑμνήσατε, ἔχθρας τὸ μεσότοιχον ἐλύθη, ἥλθεν ᾧ ἀπέκειτο Θεὸς γάρ, βροτὸς γίνεται· ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον (Ψαλμ. 150: 5, 6)

Δεῦτε οἱ πιστοὶ ὑπαντήσωμεν τῷ Κτίστῃ, ἥκοντι εἰς γῆν, ἐκ Παρθένου ἀνατεῖλαι· ἀγνείᾳ λαμπρυνθῶμεν, ἀρεταῖς ἀπαστράψωμεν, τρόμῳ καὶ χαρᾷ ἐτοιμασθῶμεν, Χριστὸν ἴδεσθαι βρεφωθέντα, νοὸς ὅμμασιν· ἡμᾶς θεοῦντα τοὺς βροτούς, ἄκρᾳ ἀγαθότητι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Εγγίζει ὁ Χριστὸς Βηθλεὲμ προετοιμάζου· ἥδη τῶν Ἐθνῶν τὸ σωτήριον αὔγάζει, εὐτρέπισον τὴν φάτνην, τοὺς Ποιμένας συνάγαγε, κάλεσον τοὺς Μάγους ἐκ Περσίδος, αἱ Στρατιαι τῶν Ἀσωμάτων, Νοῶν κράζουσιν· Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, Χριστὸς παραγίνεται.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ζηλός τε καὶ πῦρ καταφάγεται σε ἄφρον· πλάνε ἀληθῶς, καὶ τοῦ νόμου συκοφάντα, ἴδοὺ γάρ ἡ Παρθένος, Ἡσαΐας ὡς ἔφησεν, ἔσχεν ἐν γαστρὶ καὶ ἐπὶ φάτνης, ἀνακλίνει τὸν Βασιλέα· διὸ ἀπαντες, οἱ ἐξ Ἰούδα τῆς φυλῆς, δυνάσται ἐκλείψουσιν.

ΤΗΧΟΣ πλ. α'.

Στίχος: ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἵτις ἐποίησας ἡμῖν (Δαν. 3: 27)

Ωφθη ἡ ἀπ' αἰῶνος ἐν γῇ, κηρυττομένη Προφητῶν ἐν τοῖς φλέγμασι, Παρθένος ἡ Θεοτόκος, ἦν Πατριάρχαι σοφοί, καὶ Δικαίων δῆμοι καταγέλουσι· μεθ' ὧν συγχορεύει καὶ γυναικῶν ἡ εὐπρέπεια, Σάρδα, Ρεβέκκα, καὶ Ραχὴλ σὺν τῇ Ἀννῃ τε, καὶ ἡ ἐνδοξος, Μαριὰμ ἡ Μωσέως δόμοῦ· ταύταις συνεπαγάλλονται καὶ κόσμου τὰ πέρατα, σύμπασα κτίσις γεραίρει, ὅτι Θεὸς παραγίνεται, σαρκὶ τοῦ τεχθῆναι, καὶ δωρήσασθαι τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

(προσόμοιον στιχηρὸν αἰνῶν Κυριακῆς πρὸ Χριστοῦ Γεννῶν· αὐτόμελον· χαίροις ἀσκητικῶν)

‘Ηχος πλ. δ’.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Tῶν νομικῶν διδαγμάτων ὁ σύλλογος, τὴν ἐν σαρκὶ ἐμφανίζει τοῦ Χριστοῦ θείαν Γέννησιν, τοῖς πρὸ τοῦ Νόμου τὴν Χάριν εὐαγγελιζομένοις, ώς ὑπὲρ Νόμου τῇ πίστει ὑπάρξασιν· ὅθεν τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγῆς οὕσαν πρόξενον, ταῖς ἐν ἄδῃ κατεχομέναις ψυχαῖς προεκήρυττον, διὰ τῆς ἀναστάσεως. Κύριε δόξα σοι.

(δόξα αἰνῶν Κυριακῆς πρὸ Χριστοῦ Γεννῶν)

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ**‘Ηχος β’.**

Mεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ώς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ Ἡγιοι τρεῖς Παῖδες ἡγάλλοντο· καὶ ὁ Προφήτης Δανιήλ, λεόντων ποιμήν, ώς προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἴκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

(ἀπολυτίκιον Προφ. Δανιήλ-Τριῶν Παίδων καὶ Κυριακῆς πρὸ Χριστοῦ Γεννῶν)

‘Ηχος δ’.

Eτοιμάζου Βηθλεέμ, ἥνοικται πᾶσιν ἡ Ἐδέμ. Εύτρεπίζου Ἐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ σπηλαίῳ ἔξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου. Παράδεισος καὶ γάρ, ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν· ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ώς ὁ Ἄδαμ τεθνηξόμεθα. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν ἀναστήσων εἰκόνα.

(προεόρτιον ἀπολυτίκιον 20 Δεκεμβρίου)

Ἡ πόλις Ναζαρέτ, 14ος αἰ. μωσαϊκό ἔξωνάρθηκος,

Μονή τῆς Χώρας, Κωνσταντινούπολις.

au tof mod ed Herda suO enivio

The city of Nazareth. 14th century. Mosaic in a lunette. Outer narthex.

Kahrieh djami, Constantinople

Performed Text

1

Mode plagal IV.

As we the faithful observe the joyous forefeast * of Christ's divine Birth, let us celebrate in gladness; * let us all, as is fitting, welcome Him beforehand; * like Magi, let us bear virtues as gifts to Him, * and sweetly sing that new song of the Angel choir * to our God, Who hath seedlessly * been born in Bethlehem from * the Maiden and pure Child of God; * Him do all creatures glorify.

(mesodion kathisma of Forefeast December 12, 22, 24; automelon: When the bodiless one)

2

Mode I. By Anatolios

Let us celebrate, O ye people, the Forefeast of the Nativity of Christ; and raising our mind on high, let us be taken up in spirit unto Bethlehem, to look upon the great mystery in the cave. For Eden is opened, as from a pure Virgin, God cometh forth, perfect in His Divinity and in His humanity. Wherefore let us cry: Holy God, the Unoriginate Father; Holy Mighty, the Incarnate Son; Holy Immortal, the Comforting Spirit. O Holy Trinity, glory be to Thee.

(idiomelon; vespers sticheron 20 December, vespers aposticha sticheron December 24)

3

Mode II. By Cyprian

Verse: Verse: God shall come from Thaeman, and the Holy One from the dark shady mount Pharan (Amb. III. 3)

O Bethlehem in the land of Judah, where God shall dwell according to the flesh, joyously prepare the divine cave wherein He shall be born after the flesh, from a holy Virgin that hath no experience of man, that He may save our race.

(idiomelon; vespers aposticha sticheron December 20, vespers both now December 23)

Same Mode. By Cyprian.

Verse: Behold, we heard of it in Ephratha; we found it in the fields of the wood (Ps. CXXXI. 6)

O house of Ephratha, * august and holy city, * thou glory of the Prophets, * prepare the house wherein the Divine One shall be born for us.

(automelon; vespers aposticha sticheron December 20)

4

Mode III.

Verse: O Lord, I have heard thy report, and was afraid: I considered thy works, and was amazed (Amb. III. 1)

Tell us, O Joseph, how is it thou bringest to Bethlehem, great with child, her whom thou hast received from the temple as a virgin? "I have searched the Prophets and have been instructed by an Angel, and I am persuaded that Mary shall give birth to God in a manner past all finding out. In homage to Him, Magi shall come from the East, worshipping Him with precious gifts." O Thou Who wast incarnate for our sakes, Lord, glory be to Thee.

(idiomelon; vespers aposticha both now November 30, Third Royal Hour of Christ's Nativity glory-both now)

5

Mode IV.

Verse: For a child is born to us, and a son is given to us, whose government is upon his shoulder (Es. IX. 6)

Dance, O Esaias; receive the Word of God; prophesy to the Maiden Mariam that the bush will burn with the fire of the splendour of the Godhead yet will not be consumed. Make ready, O Bethlehem; open thy gate, O Eden; proceed on your journey, ye Magi, that ye may behold our Salvation swaddled in a manger. Above the cave, the star proclaimed Him Who is the Life-bestowing Lord, Who saveth our race.

(idiomelon; vespers both now November 30, vespers aposticha both now December 22)

Mode plagal I. By Byzas.

*Verse: A man shall say, Sion is my mother; and such a man was born in her;
and the Highest himself has founded her (Ps. LXXXVI. 5)*

Be not downcast, O Joseph, as thou beholdest me with child; for thou shalt look upon Him that is born of me, and thou shalt rejoice, and shalt worship Him as God. Thus spake the Theotokos unto her betrothed, when she was about to give birth to Christ. Let us laud her, saying: Rejoice, thou Full of Grace, the Lord is with thee, and, through thee, with us.

(idiomelon; litiya both now December 17, praises aposticha both now December 22)

Mode plagal II.

Verse: The Lord shall send out a rod of power for thee out of Sion: rule thou in the midst of thine enemies (Ps. CIX. 2)

Make ready, O cave, for the Ewe-lamb cometh, bearing Christ in her womb. And do thou, O manger, receive Him that with a word hath loosed us, the earthborn, from irrational deeds. Ye shepherds abiding in the field, be ye witnesses of the dread wonder. And ye Magi from Persia, offer gold, and frankincense, and myrrh unto the King; for the Lord hath appeared from a Virgin Mother. And bowing to Him like a handmaiden, His Mother worshipped Him, and addressed Him that was in her arms: How wast Thou sown within me? And how hast Thou grown within me, O my Redeemer and my God?

(idiomelon; vespers both now December 6, 12, 15, 17, 20 and Sunday before Christ's Nativity)

Mode barys. By Germanos

Glory to the Father and the Son and the Holy Spirit.

Come, with faith let us all celebrate the annual memory of the Fathers before the Law, even Abraham and those with him. Let us honour, as is meet, the tribe of Judah. With Daniel, let us acclaim as a figure of the Trinity the Children in Babylon, who quenched the flame in the furnace. Cleaving steadfastly to the predictions of the Prophets, let us cry out with a great voice together with Esaias: Behold, a Virgin shall be with child, and she shall bear a Son, Emmanuel; which being interpreted is: God is with us .

(idiomelon; Sunday of Forefathers praises glory)

Mode plagal IV. By Anatolius.

Both now and ever and unto the ages of ages. Amen.

In Bethlehem, the Maker of all is born; and Eden is opened by the King that was before the ages. The flaming sword is turned back; the middle wall of partition is broken asunder; the heavenly powers mingle with them that are on earth. Angels and men together celebrate a triumphal festival. Ye that are pure, as we approach Him that is pure, let us look on the Virgin who, like a cherubic throne of glory, containeth within herself God, Who can in no wise be contained, and beareth Him that the Cherubim bear with fear; that He may grant great mercy unto the world.

(idiomelon; praises aposticha both now December 23)

The Reading from the Prophecy of Michaeas V. 2-4

The Lord said the following; And thou, Bethlehem, house of Ephratha, art few in number to be reckoned among the thousands of Juda; yet out of thee shall one come forth to me, to be a ruler of Israel; and his goings forth were from the beginning *even* from eternity. Therefore shall he appoint them to *wait* till the time of her that travails: she shall bring forth, and then the remnant of their brethren shall return to the children of Israel. And the Lord shall stand, and see, and feed his flock with power, and they shall dwell in the glory of the name of the Lord their God: for now shall they be magnified to the ends of the earth.

The Reading from the Prophecy of Esaias IX. 6-7

For a child is born to us, and a son is given to us, whose government is upon his shoulder: and his name is called the Messenger of great counsel: for I will bring peace upon the princes, and health to him. His government shall be great, and of his peace there is no end: *it shall be* upon the throne of David, and *upon* his kingdom, to establish it, and to support it with judgment and with righteousness, from henceforth and for ever. The zeal of the Lord of hosts shall perform this.

Mode I.

Shining with the lightning-flashes of the divine oracles, the Prophets of great name are blessed for ever; laden with the fruit of the Spirit's sayings, they proclaimed unto all men the unfathomable birth of Christ God. And passing their life in an exceedingly wondrous conversation, they lawfully attained to the end of their course.

(idiomelon; Sunday before Christ's Nativity litiya glory)

Mode II. By Cyprian.

Rejoice, O honourable Prophets, who have rightly ordained the Law of the Lord, and were revealed to be inviolate and unshakeable pillars in faith; for ye proved also to be mediators of the New Covenant of Christ. Having been translated unto Heaven, entreat Him to grant peace unto the world and to save our souls.

(idiomelon; Sunday before Christ's Nativity vespers aposticha glory)

Same Mode.

Behold, the time of our salvation is at hand. Prepare, O cave; the Virgin draweth nigh to give birth. Rejoice and be glad, O Bethlehem in the land of Judah, for from thee our Lord is risen up as the sun. Hearken, ye mountains and ye hills, and ye lands round about Judea; for Christ cometh, that He might save man whom He fashioned, since He is the Friend of man.

(idiomelon; Sunday before Christ's Nativity vespers aposticha both now)

PAPADIKE (CHANTING ART)

Mode plagal II.

When Daniel, the man of desires, beheld Thee, O Lord, the Stone cut without hands, he foretold of Thee, that without seed Thou wouldst be born a Babe, the Word incarnate of a Virgin, the immutable God and Saviour of our souls.

Terirem - And Saviour of our souls.

(a papadic composition which is chanted on Sunday before Christ's Nativity;
the same hymn is chanted as a Vespers glory on the same day)

CD 2

1

Mode plagal IV.

The song the shepherds played on their reed-pipes was stayed by * a great angelic host, which called out to them, saying: * Tarry not in the field now, * O ye that shepherd the nurslings of the flocks; * cry aloud singing praises, * that Christ the Lord hath been born in Bethlehem, * He that in truth hath been well pleased, as God, to save the race of mankind.

(*automelon; kathisma after the 2nd stichologia December 24*)

2

Selection from the Canons of the Forefeast in eight modes

Mode I.

Glory to Thee our God glory to Thee.

Let us begin today to celebrate beforehand of the Birth of Christ, Who was born in a body from the Virgin Mother in the cave in Bethlehem, for the sake of His abundant compassion.

(*Forefeast Canon Ode I, December 20*)

Glory to Thee our God glory to Thee

Let us hearken to the sacred words: The Lord is born a child for our sakes, Whose government is upon His shoulder, and He is called the Angel of the Father's great counsel, Christ, the Prince of Peace.

(*Forefeast Canon Ode VII, December 20*)

Mode II.

Glory to Thee our God glory to Thee.

O Bethlehem, receive Christ; for He cometh to thee in a body, opening Eden unto me. Make ready, O cave, to see the Uncontainable marvellously contained in thee, as He is now made poor in the riches of His compassion.

(*second Forefeast Canon Ode I, December 24*)

Glory to Thee our God glory to Thee

Christ cometh to be born, giving a strange rebirth to Adam's posterity, since He is good. Be glad, thou barren that bearest not, even the whole nature of mortal man; the Master is come to make thee a mother of many children.

(*second Forefeast Canon Ode I, December 24*)

Mode III.

Most Holy Theotokos save us.

Inexplicably brought forth of a Virgin, the Lord is born in Bethlehem and openeth Eden. The manger and cave are prepared for the Creator. Magi make ready their gifts for the Master and God, and the star openly proclaimeth the light.

(*theotokion Canon of St. Ten Martyrs Ode I, December 23*)

Most Holy Theotokos save us.

The shepherds with the Magi, beholding the star, proclaimed on earth with the Angels Him that was born of thee that He might save us, O Mariam, Birthgiver of God .

(*theotokion Canon of St. Ten Martyrs Ode VII, December 23*)

Ἡ ἀπογραφή τῶν φόρων, 14ος αἰ. μωσαϊκό ἐξωνάρθηκος,
Μονή τῆς Χώρας, Κωνσταντινούπολις.

The enrollment for taxation before Cyrenius. 14th century. Mosaic in a lunette.
Outer narthex. Kahrieh djami, Constantinople.

Mode IV.

Glory to Thee our God glory to Thee.

The prophetic writings find their fulfilment. For behold, Christ, Whom they before declared, is made manifest in the flesh, in the city of Bethlehem. With uprightness of mind, let us now give diligence this day to celebrate His Nativity before the time.

(*Forefeast Canon Ode I, December 21*)

Glory to Thee our God glory to Thee.

Rejoice and dance, O God-proclaimer Esaias, seeing thy venerable preachings come to pass in deed; for in a cave of Bethlehem, the Virgin hath seedlessly given birth in the flesh unto Him that is uncontainable.

(*Forefeast Canon Ode IV, December 21*)

Mode plagal I.

Dance, O Esaias; the Virgin hath conceived in her womb and given birth to a Son, Emmanuel, Who is both God and man; Orient is His name. In magnifying Him, we call the Virgin blessed.

(*Resurrection Canon heirmos Ode IX*)

Most Holy Theotokos save us.

Thee who, as a virgin, at a word gavest birth to the Lord as both God and man past understanding, do all we His works bless, O Virgin, and we supremely exalt unto all the ages.

(*Resurrection Canon theotokion Ode VIII*)

Mode plagal II.

He that once had hidden beneath the sea's waves the pursuing tyrant king, is hid in a manger, as Herod seeketh to slay Him. But let us sing with the Magi: We shall sing unto the Lord; for gloriously is He glorified.

(*Forefeast Canon Ode I, December 24*)

Thou hast shown Thy Theophany to us, O Christ, for the sake of Thy mercy; and Esaias, rising early in the night, saw its endless light, and he cried aloud: Behold, the Virgin shall conceive in the womb, and shall bring forth the Word incarnate, and all that be in the earth shall be exceeding glad.

(*Forefeast Canon Ode V, December 24*)

Marvel past telling! He that had once in a furnace saved the Three Righteous Children from the flame is laid in a poor manger as babe, for the salvation of us who sing: Blest art Thou, O our God and our Redeemer.

(*Forefeast Canon Ode VII, December 24*)

Mode barys.

Most Holy Theotokos save us.

He that by a word wisely fashioned the whole creation, is fashioned from thee like us, O Mother of God, becoming man for compassion's sake, even He, the Friend of man.

(*theotokion Ode III, December 16*)

Most Holy Theotokos save us.

He that was once invisible and uncontainable by nature, hath been contained in thy womb and been seen, O all-immaculate Virgin; and unto Him we cry with faith: Praise Christ, O ye priests, and supremely exalt Him, O ye people, unto the ages.

(*theotokion Ode VIII, December 16*)

Mode plagal IV.

Most Holy Theotokos save us.

The inspired Daniel plainly described thee beforehand as a mountain, O Virgin; and the Three Children, when they saw the flame shedding dew, sang the praises of thy Divine Child as the Saviour and Creator and Lord.

(*Three Children Canon [December 17], theotokion Ode V*)

Behold, a Virgin manifestly conceiveth Christ God in the womb; and the glorious Daniel, enlightened in the Spirit, hath beheld the prefiguring thereof.

(*Three Children Canon [December 17], theotokion Ode VI*)

3

Kontakion. Mode III.

On this day the Virgin cometh to the cave to give birth to * God the Word ineffably, * Who was before all the ages. * Dance for joy, O earth, on hearing * the gladsome tidings; * with the Angels and the shepherds now glorify Him * Who is willing to be gazed on * as a young Child Who * before the ages is God.

(*kontakion of the forefeast 20, 24 December*)

Oikos

The Prophets' sacred oracles receive their end. Behold, the Virgin giveth birth unto God in the flesh, in the city of Bethlehem, within the cave. Be ye made rich, all creation, be glad and dance for joy; the Master of all is come to dwell together with His servants, delivering from the mastery of the alien us who were made subject to corruption; and He is seen swaddled in a manger as a babe, a young Child Who before the ages is God.

4

Kontakion. Mode plagal II.

A hand-wrought image ye would not worship, O thrice-blessed ones; but armed by the Undepictable Essence, ye were glorified in your ordeal by fire. Standing in the midst of the irresistible flame, ye called upon God: Speed Thou, O Compassionate One, and hasten, since Thou art merciful, to come unto our aid; for Thou art able, if it be Thy will.

(*kontakion, Sunday of Forefathers and Sunday before Christmas*)

Oikos

Stretch forth Thy hand, which in ancient times both the Egyptians experienced when they waged war, and the Hebrews when warred against. Do not abandon us, lest Satan, who hateth us, and death, which thirsteth for us, swallow us up; but draw nigh unto us, and spare our souls, as once Thou didst spare Thy Children in Babylon, who unceasingly praised Thee, and for Thy sake were cast into the furnace, and cried out therefrom unto Thee: Speed Thou, O Compassionate One, and hasten, since Thou art merciful, to come unto our aid; for Thou art able, if it be Thy will.

5

Kontakion. Mode I.

OBethlehem rejoice; Ephratha, make thou ready; * for in her womb the Ewe-lamb doth bear the Great Shepherd, * and lo, she now urgently maketh haste to give birth to Him. * On beholding Him, the righteous God-bearing Fathers * all rejoice, and with the shepherds sing hymns in praise of * the Virgin that nursed a child.

(*kontakion, Sunday before Christmas*)

Oikos

Beholding the splendour of thy conception shining out, O Virgin, Abraham the friend of God, the celebrated Isaac, Jacob, and all the divinely gathered choir of the Saints rejoice, and they have brought creation to meet thee with words of jubilation. For thou art the cause of joy for all, who didst conceive in thy womb Him that was seen of old in Babylon and past all understanding preserved the Children unburnt, when they were unjustly cast into the furnace. Wherefore, they sing unto Him Who was seen in the hands of the young Maiden, and sing hymns in praise of the Virgin that nursed a child.

6

SYNAXARION

On December 20, we commemorate the Forefeast of the Nativity of Christ.

On Sunday before Christ's Nativity, we have been ordered by our Holy and God-be·ring Fathers to observe the memory of all those who from the beginning have pleased God, from Adam unto Joseph the Betrothed of the Most Holy Theotokos according to their genealogy as Luke the Evangelist has historically numbered them and also of all Prophets and Prophetesses.

Memory of the first-created Adam and Eve.

Memory of the righteous Patriarch Abraham, son of Thara.

Memory of the Patriarch Isaac, son of Abraham.

Memory of the Patriarch Jacob, son of Isaac.

Memory of the Patriarch Juda, son of Jacob, from whom race Jesus Christ.

Memory of the Patriarch David the King, son of Jesse.

Memory of King Salomon, son of David.

Memory of Joseph the Betrothed, son of Jacob.

Memory of the Prophet Samouel.

Memory of the Prophet Moses, and Or and Aaron the priests.

Memory of the Prophet Daniel and the Holy three Children in the furnace.

Memory of the righteous Sarrah, wife of Abraham.

Memory of the righteous Rebecca, wife of Isaac.

Memory of the righteous Esther, who rescued Israel from death.

Memory of the righteous Anna, mother of the Prophet Samuel.

Through their holy supplications, O God, have mercy upon us and save us. Amen.

7 13

KATABASIAE ON SUNDAY BEFORE CHRISTMAS¹.

Mode I.

Ode I.

In the town of Bethlehem Christ becomes an infant
as One compassionate renewing our nature.

We who were born on earth, come let us gladly
sing in our hearts a tuneful song to the Master.
For He is forever gloriously glorified. (track 7, 13)

Ode II.

Give heed O Heavens
Earth listen and praise Christ;
who was clothed in swaddles
thus having released us from the chains of our sins.

Ode III.

You continue ruling from on high, O Logos
beginningless. Visit me and hear my weeping,"
unto You of old did Anna cry in earnest.
But as to her You hearkened when she lamented,
do confirm our hearts as well, O King and Ruler,
so that we might extol Your birthday worthily. (track 13)

Ode IV²

Ambakum had foreseen, O Logos, Thy glorious presence
and he sang in turn: I have heard, O Master,
that Thou art to emerge from the Holy Mount
to the Salvation of mortals. Full of fear as I am I cry aloud:
How great are, O Christ, the works of Thy glory. (track 7)

Ode IV³

When he had heard Your report, O Christ,
the Prophet was frightened,
in that You are from a Virgin to be born;
and he cried out with trembling:
Glory to Your power, O Lord.

Ode V.

All-seeing Master, the glory of rulers,
who among the earthborn marvels not at Your humaneness?
For You appeared on earth, not leaving the Father,
today renewing the entire creation;
as the lone Prince of peace, unto us peace You awarded. (track 7)

Ode VI.

When my pitiful nature of old had descended,
O Christ my Savior, to the deep of perdition,
supine, alas for me! it lay in dark caverns.
But when it ascended by Your divine power
unto the heavens and therein the most delightful beauties,
it cried: O Savior, I will make You a sacrifice of praise. (track 13)

Ode VII.

As of old the children, we cry to You, Logos,
become Your servants' keeper and shelter, O Savior,
and save us all from assaults that are hostile,
so that extolling You on Your birthday
we might cry aloud: You are forever blessed. (track 13)

Ode VIII.

ORenewer of all the world and its Savior,
the whole creation with the Angels extols You,
it leaps and dances and rejoices with trembling,
and it says: "Together with me, to the ages,
all you works, with longing bless and also highly
now exalt the venerable birthday of my Redeemer." (track 7)

Ode IX.

Mary wholly pure, O rejoice, who received God,
spotless Maid, rejoice, foundation of the fallen.
Oh marvel! For today in you did the Master
appear and thus renew those corrupted
and bring up to the light that has no evening, O Damsel. (track 7)

1. This text is translated by Hieromonk Fr. Seraphim Dede

2. according to manuscripts Coislin. 220, Patmos ΥΟΓ΄, Patmos ΝΔ΄, Cryptense E.γ.II

3. according to manuscript Lavra 1465

Make thou ready, Bethlehem; * prepare thyself, O little cave; * and thou, O manger, now receive * God,
the Uncircumscribable, * Who in the flesh is circumscribed. * He cometh to be born now, * as it hath seemed
good to Him.

(*exapostilarion of the Forefeast December 20; automelon: From the heights our Saviour, Christ*)

Before the Lord's Nativity, * with faith let us make festal songs * resound abroad, O ye faithful; * for Christ

is come, and approacheth * now to be born in Bethlehem * a mortal from the Virgin Maid, * and to be seen a little babe, * laid in a manger and swaddled, * Who was before all the ages.

(*exapostilarion of the Forefeast December 20; automelon: Harken ye women*)

Let us laud Adam, Abel, Seth, * with Enos, Enoch, Noah, and * Abraham, Isaac, and Jacob, * and Job and Moses and Aaron; * with Barak, Jesus of Navi, * and Eleazar, Aaron's son; * and Jephthae, Samson, Solomon, * let us all honour together * with the great Prophet-King David.

(*Sunday of Forefathers second exapostilarion; automelon: Harken ye women*)

O ye who love the Fathers' choirs, * let us all leap for joy today; * with songs and hymns let us honour * Abraham, Isaac, and Jacob; * and having gathered, as is due, * let us all praise the memory * of them from whom came Christ the Lord * when we beheld Him incarnate * in His exceeding compassion.

(*Sunday of Forefathers exapostilarion; automelon: Harken ye women*)

9

PRAISES.

Mode plagal II.

(*Praises Stichera of Forefeast of Christmas, December 20; automelon: ye angelic hosts*)

Verse: Praise Him for His mighty acts, praise Him according to the multitude of His greatness.

In the lowly cave doth arise the star of Jacob. * Come, let us observe the prefestival, ye faithful, * and hasten with the Magi and with shepherds join company; * let us look on God Who hath been swaddled and on the Virgin that doth suckle; * O dread spectacle! * For now the King of Israel * is come to us, even Christ.

Verse: Praise Him with the sound of trumpet, praise Him with the psaltery and harp.

Let the hills and mountains drop sweetness; for behold ye, * God doth come from Thaeman; ye nations, be ye vanquished. * Rejoice, be glad, ye Prophets; O ye Patriarchs, leap for joy; * mankind, dance together in divine joy; the great and mighty Prince and Ruler * is born in the flesh. * The King of Heaven, even Christ, * is come on the earth to us.

Verse: Praise Him with timbrel and dance, praise Him with strings and flute.

Raising mortals up from the earth, the Maker cometh * and again reneweth His fair and royal image. * Rejoice, ye hosts of Heaven; O ye powers, sing hymns of praise. * Broken is the middle wall of enmity; He is come to what was laid up for Him; * for Christ is now come; * God is become a mortal man, * the great King of Israel.

Verse: Praise Him with tuneful cymbals, praise Him with cymbals of jubilation.

Let every breath praise the Lord.

Let us go to meet our Creator, O ye faithful, * coming to the earth to dawn forth from the pure Virgin. * With virtues let us sparkle and with purity let us shine, * readying ourselves in joy and trembling to look on Christ become an infant * with the eyes of our mind; * for He doth deify us men, * abounding in kindness to us.

Glory to the Father and the Son and the Holy Spirit.

Christ is now at hand; Bethlehem, make thyself ready; * even now there shineth salvation for the nations. * Prepare the manger, gather thou the shepherds from in the field; * summon thou the Wise Men out of Persia; the armies of the fleshless spirits * cry out with one voice: * The King of Heaven, even Christ, * is come on the earth to us.

Both now and ever and unto the ages of ages. Amen.

Righteous zeal and fire shall devour thee, O deceiver, * senseless in all truth, false accuser of divine Law. * For lo, the holy Virgin hath conceived in her spotless womb, * as Esaias said, and she shall lay the great King down in the lowly manger. * And hence, all that rule * and every prince of Judah's tribe * shall fail and shall not be found.

Mode plagal I.

Verse: For righteous art Thou in all which Thou hast done for us (Dan. III: 27)

Lo, now she hath appeared on the earth * who from all ages had been preached in the Prophets' words, * the pure Virgin Theotokos, whom the revered and most wise * Patriarchs and righteous companies proclaim. * With them, woman's majesty also danceth for joy today: * Sarah, Rebecca, Rachel, Hannah all form a choir * with wise Mariam, Moses' sister most glorious. * And with the righteous women, all the ends of the world rejoice, * and all creation together doth render homage, because our God * is come to be born now * in the flesh, and to bestow His great mercy on the world.

(*prosomoion; Sunday before Christmas praises sticheron*)

Mode plagal IV.

Glory to the Father and the Son and the Holy Spirit.

The collection of the Law's teachings maketh plain Christ's divine Nativity in the flesh through them that had preached of grace before the coming of the Law, since, by faith, they had transcended the Law. Wherefore, unto the souls held in Hades, did they foretell Thy Nativity which, through the Resurrection, was the cause of our deliverance from corruption. O Lord, glory be to Thee.

(*Sunday before Christmas praises glory*)

DISMISSAL HYMNS**Mode IV.**

Be thou ready, Bethlehem, Eden hath opened unto all. * Ephratha, prepare thyself, for now, behold, the Tree of Life * hath blossomed forth in the cave from the holy Virgin. * Her womb hath proved a true spiritual Paradise, * wherein the Divine and saving Tree is found, * and as we eat thereof we shall all live, * and shall not die as did Adam. * For Christ is born now to raise the image that had fallen aforetime.

(*apolytikion December 20, 24; automelon: Joseph was amazed*)

Mode II.

Great are the achievements of faith! In the fountain of flame, as by the water of rest, the Three Holy Children rejoiced. And the Prophet Daniel proved a shepherd of lions as of sheep. By their prayers, O Christ God, save our souls.

(*apolytikion Sunday before Christmas*)

The texts in English are copyright of Holy Transfiguration Monastery (Brookline, MA)
and they are used with their kind permission.

ΡΩΜΑΙΪΚΟ ΣΥΝΟΛΟ

Τό φωνητικό σύνολο ΡΩΜΑΪΚΟ ίδρυθηκε στήν Φιλαδέλφεια (ΗΠΑ) τό 1993 ἀπό τόν Δρ. Γιωργο Μπιλάλη μέ σκοπό τήν διδασκαλία καί διάδοσι τῆς Ψαλτικῆς Τέχνης ὅσο καί τῆς ἔντεχνης κλασσικῆς μουσικῆς τοῦ Βυζαντίου. Εἰδικώτερα, τό Ρωμαϊκό ἐπεξεργάζεται καί ἔρμηνεύει ψαλτικές ὅσο καί κλασσικές συνθέσεις (κρατήματα) Ρωμηῶν μουσουργῶν τοῦ 12ου μέχρι 19ου αἰῶνα. Οἱ μελωδίες γραμμένες πρωταρχικά στήν παλαιά παρασημαντική καί ἀργότερα μεταγραμμένες στήν σημερινή ἀναλυτική μουσική σημειογραφία ἀπαιτοῦν τήν εἰδική ἐκπαίδευσι μουσικῶν σέ αὐτή καί μόνο τήν σημειογραφία. Τό Ρωμαϊκό, μικτό φωνητικό σύνολο, ἀποτελεῖται ἀπό τούς μαθητές ψαλτικῆς σημειογραφίας τοῦ Δρ Μπιλάλη στήν Ἀμερική καθώς καί ἀπό ἐπίλεκτους μουσικούς ἀπό Ἑλλάδα καί Τουρκία. Ἐπίσης, τό Ρωμαϊκό ἐρευνᾶ μαζί μέ δύμαδα φιλολόγων καί ποιητῶν τήν κατά τό δυνατό ἄριστη ποιητική μετάφρασι τῆς ἑλληνικῆς ὑμνογραφίας στήν ἀγγλική πρός χρήσι τῶν ἀγγλοφώνων ὁρθοδόξων στήν Ἀμερική. Τό ρεπερτόριο τοῦ Ρωμαϊκού ἐπεκτείνεται ἐπίσης στήν κλασσική ὁθωμανική μουσική ὅπως διαμορφώθηκε στήν Πόλι τούς μεταβυζαντινούς χρόνους.

Τό Ρωμαϊκό ξεκίνησε τίς ἐμφανίσεις του τό 1994 σέ διάφορα Φεστιβάλ Μουσικῆς στίς ΗΠΑ καί στήν Εύρωπη. Ἄξιοσημείωτο παραμένει ἡ τιμητική διάκριση τοῦ Ρωμαϊκού στό 13ο Διεθνές Φεστιβάλ Ὁρθόδοξης Μουσικῆς στήν Χαΐνούφκα Πολωνίας, ὅπου ὁ Δρ. Μπιλάλης κατέκτησε τό πρῶτο βραβεῖο διεύθυνσης μεταξύ 37 μαέστρων ἀπό 12 χῶρες. Στό 7ο (1995) καί 8ο (1996) Διεθνές Φεστιβάλ Μουσικῆς στήν Μόσχα, Ρωσία, τό Ρωμαϊκό ἐπελέγη νά τραγουδήσει στήν τελική συναυλία (gala concert) δείγματα μεσαιωνικῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς στό Μεγάλο Χώλ τοῦ Ὡδείου Μόσχας. Ἡ δισκογραφία τοῦ Ρωμαϊκού ἀποτελεῖται ἀπό τά ἔξης: Ἡχοι τοῦ Παρθενώνα (1996), Τὸν Σταυρόν Σου προσκυνοῦμεν (Ὅρθρος Ύψωσεως Τ. Σταυροῦ ἀγγλιστί) (1999), Τῆς Συκῆς τὸ Ἔγκλημα (2001) (Ὕμνοι Μ. Δευτέρας, ἑλληνιστί-ἀγγλιστί), Βηθλεὲμ Ἐτοιμάζου (2002), Τὶς ἐγερεῖ Σε Βασιλεῦ (2003) (Ἐγκώμια Μ. Παρασκευῆς, ἑλληνιστί-ἀγγλιστί), Μικρός - Μεγάλος Παρακλητικός Κανών (2003) (ἀγγλιστί), καθώς καί σειρά ἄλλων ἡχογραφήσεων στά τοπικά ραδιόφωνα τῶν ΗΠΑ.

Δρ . ΓΙΩΡΓΟΣ Π . ΜΠΙΛΑΛΗΣ

Ο Δρ. Γιώργος Μπιλάλης γεννήθηκε στήν Αθήνα και σπούδασε θεωρία Βυζαντινῆς Μουσικῆς στήν Σχολή Εθνικῆς Μουσικῆς υπό τόν Σίμωνα Καρᾶ, θεωρία Όθωμανικῆς Μουσικῆς στό Ωδεῖο Νέας Αγγλίας Βοστώνη (ΗΠΑ) μέ τόν Φερ. "Οζγκορεν. Παράλληλα διδάχθηκε τήν Ψαλτική κοντά στούς Θ. Πέττα, Κων. Ήλιάδη, ιερ. Άντιπα Αγιορείτη και Δημ. Νερατζῆ. Πήρε τό Δίπλωμα Βυζαντινῆς Μουσικῆς ἀπό τό Ωδεῖο Αργυρουπόλεως μέ τόν Δ. Ήλιόπουλο (1989) και συνέχισε μουσικά σεμινάρια σέ διάφορα Πανεπιστήμια τῶν ΗΠΑ. Σπούδασε φωνητική στόν διάσημο δάσκαλο φωνῆς Γιάννη Πετρόπουλο (ΗΠΑ), και διεύθυνση χορωδίας σέ σεμινάρια τῆς Αμερικανικῆς Ένώσεως Διευθυντῶν Χορωδιῶν. Σάν μονοφωνάρης, συμμετεῖχε στήν Ελληνική Βυζαντινή Χορωδία υπό τόν Λυκούργο Αγγελόπουλο (1982-87). Τό 1992 συγκρότησε τό Σύνολο Ρωμαϊκο στίς ΗΠΑ μέ σκοπό τή διάδοση τῆς ψαλτικῆς τέχνης στήν ἀμερικανική ὁρθόδοξη κοινότητα. Συνεχίζει τίς σπουδές του ώς ύποψήφιος διδάκτορας τοῦ Πανεπιστημίου Αθηνῶν μέ καθηγητή τόν Γρ. Στάθη πάνω στή μεσαιωνική ψαλτική. Διατελεῖ πρωτοψάλτης και διευθυντής μουσικῶν προγραμμάτων τῆς Κοινότητος Άγ. Δημητρίου, Τζαμαΐκα Νέας Υόρκης, μουσικός σύμβουλος και καθηγητής ψαλτικῆς τῆς Έπισκοπῆς Detroit και ἔρμηνεύει συνθέσεις Όθωμανικῆς Κλασσικῆς Μουσικῆς σάν χαριζ.

R O M E I K O E N S E M B L E

The Romeiko Ensemble was formed in 1992 (Philadelphia, USA). It performs the Music of Byzantium (classical, secular and chant), as well as compositions of the post-Byzantine era (15th-19th cent.). Byzantine Chant was performed *a capella* by male choirs in the Great Church of Hagia Sophia (Istanbul). It was transmitted orally in a master/apprentice relationship as well as through a neumatic notation, *parasemantiki*, that describes the melodic movement through microtonal intervals. The Romeiko is a mixed vocal chorus whose members are singers from throughout the United States that are trained to read the parasemantiki system by Dr. Bilalis as well as selected musicians from Greece and Turkey, who are skilled in historical performance practice and improvisation. Under the direction of Dr. Bilalis, Romeiko has undertaken the task of presenting authentic interpretations of Byzantine chant accessible to a wider audience as well as teaching the parasemantiki system with its nuances to new cantors throughout the US. The repertoire of Romeiko also includes Ottoman classical music that was developed in parallel with the post-byzantine culture in Istanbul. Recently, Romeiko is breaking new ground in Orthodox Christian chant by wedding the rich and varied styles of Byzantine Chant to the native language of the English-speaking Orthodox world.

Romeiko began its public performance career in 1994 and has travelled extensively throughout the US and internationally, concertizing at festivals, gala concerts, church ceremonies and services, and other cultural events. Romeiko was catapulted to fame at the 13th International Festival of Orthodox Church Music in Hajnowka, Poland (1994), where Romeiko received "special distinction" among 37 international choirs participating, while its director Dr Bilalis took First Prize for Conducting. In the 7th and 8th International Festivals of Orthodox Church Music in Moscow, Russia (1995, 1996), Romeiko was twice selected to perform in the festival's gala concert in the Great Hall of the Moscow Conservatory. It was selected as the most authentic chanting group from among the US to perform at the Millenium Visit of Patriarch Bartholomew in Detroit (2000). Its discography includes "The Sounds of the Parthenon," (1996)(A review of Hellenic music from Ancient times to modernity), "Thy Cross we adore," (1999) (Exaltation of the Cross Matins in English), "The Sin of the Fig Tree" (2001) (Holy Monday Matins in Greek and English), "From ADAM unto JOSEPH" (2002) (Forefestal hymns of Christmas) and "Who shall Raise Thee, O King"(spring 2003) (Holy Friday encomia in Greek and English).

D R . Y I O R G O S B I L A L I S

Born in Athens, Greece, Yiorgos studied Byzantine music theory at the Simon Karas National School, Athens (Greece) and Ottoman music theory in the New England Conservatory, Boston (USA) with Fer. Ozgoren. He was introduced to Byzantine Chant by the leading cantors K. Eliades, A. Pettas, monk Antypas of Mt. Athos and the eminent D. Nerantzis. He graduated with the Diploma of Byzantine Music from Argyroupolis Conservatory (1989) and furthered his studies in musical pedagogy and conducting in US institutions. In the US, Dr. Bilalis has excelled in vocal techniques under the tutelage of voice teacher John Peters. As a soloist, he performed with L. Angelopoulos in his Greek Byzantine Choir worldwide (1982-86). His passion, talent, and competence have led him to found Romeiko as a professional chorus to foster accurate performance practice of Byzantine Chant. He is currently pursuing a doctoral degree in medieval musicology at Athens University. At present, he is serving as *Protopsaltes* (right cantor) and Music Director in St. Demetrios Community, Jamaica, N.Y. and performs as a *hafiz* in concerts of Ottoman Classical music. He has recorded for films and documentaries as well as CDs including: "Lazarus, come forth," "Father Hierarch Nicholas," "Turn Not Away Thy Face» and others.